

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΒΕΖΥΡΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΒΕΖΥΡΗΣ

ΘΕΑΤΡΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

... Ο Γ. Σ. προεκτείνει τον προβληματισμό του Καραγκιόζη και τον κάνει κοινωνικότερο πλέον σαν διαμαρτυρία. Ο ασήμαντος και άθλιος Καραγκιόζης έχει όνειρα, κάνει σχέδια, άρα και ίσως, αρχίσει να φωνάζει την περίπτωση του όπως κι εμείς την δική μας...

... Ο Κάρολος Κουν έδωσε στην παράσταση ένα θαυμαστό θεατρικό ρυθμό που ήταν γεμάτος από κίνηση, μουσική και ποίηση...

... Στο έργο του ο Γιώργος Σκούρτης αντιμετωπίζει και χειρίζεται και τις δυο βασικές πλευρές του Καραγκιόζη. Την εξατομικευμένη και τη φιλοσοφημένη. Την παραδοσιακή και την εκσυγχρονισμένη. Αφού πρώτα κατεβάσει τον ήρωα και τους συνεργάτες του από τον «καραγκιόζ μπερντέ» και τους ανεβάσει στη σκηνή, μετατρέποντας τη στατικότητα των ίσκιων τους σε ζωντανή εκφραστικότητα και κίνηση, με πιστότητα της παραδοσιακής τους ατομικότητας και με ταυτόχρονη προσαρμογή στα φλέγοντα ζητήματα της εποχής πάνω στα οποία στηρίζει τη δράση της σκηνικής του δημιουργίας...

... Το ότι ο κ. Σκούρτης κατόρθωσε να αναστήσει αυτή την εποχή, ζωντανεύοντας επάνω στη σκηνή αυτούς τους θάνατους τύπους του λαϊκού θεάτρου, σημαίνει ότι επέτυχε το σκοπό του. Και τον επέτυχε γιατί δεν ξέφυγε διόλου από το πρωτότυπο, απ' τη ρίζα του. Πήρε τα ανδρείκελα και τα μέφερε στη σκηνή σαν ηθοποιούς. Πήρε τους τύπους τού παντού και τους έδωσε ζωή, κίνηση. Πήρε το μύθο και τον έκανε θέατρο. Πήρε τη λαϊκή κωμωδία, όπως ήταν, και τη θεατροποίησε.

... Τον Καραγκιόζη ερμήνευσε με καταπληκτική ειλικρίνεια και αλήθεια ο Γιώργος Λαζάνης. Ο λαμπρός αυτός καλλιτέχνης σήκωσε στους ώμους του αυτό τον παράξενο ρόλο, τον πιο παράξενο της καλλιτεχνικής του καριέρας...

265

PX000560

A009100069

CHICAGO PUBLIC LIBRARY

~~R01643 66273~~

LITERATURE & LANGUAGE DEPT.
FOREIGN LANGUAGE SECTION
CHICAGO PUBLIC LIBRARY
400 SOUTH STATE STREET
CHICAGO, IL 60605

PC

CHICAGO PUBLIC LIBRARY

LITERATURE & LANGUAGE DEPT.
FOREIGN LANGUAGE SECTION
CHICAGO PUBLIC LIBRARY
400 SOUTH STATE STREET
CHICAGO, IL 60605

Digitized by the Internet Archive
in 2024

Ο Καραγιώζης παρά λίγο Βεζύρης

Cosmos Publishing Co., Inc.
262 Rivervale Road
River Vale, N.J. 07675-6252
Phone: 201-664-3494

Visit our Electronic Bookstore at
www.GreeceInPrint.com

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΠΕΖΑ

- Το ημερολόγιο του D.S. (διηγήματα), 1966*
Μια φορά ήταν ένας μόνος του (μυθιστόρημα), ΚΕΔΡΟΣ 1980
Αυτά κι άλλα πολλά (αφηγήματα), ΑΣΤΑΡΤΗ 1981, ΚΑΣΤΑΝΙΩ-
ΤΗΣ 1991
Ιστορίες με πολλά στρας, ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ 1989
Το χειρόγραφο της Ρωζάνης (νουβέλα), ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ 1990
7 παραμυθένιες ιστορίες, ΠΑΤΑΚΗΣ 1993
Το συμπόσιο της Σελήνης (μυθιστόρημα), ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ 1993
Πήδημα θανάτου — Το μυθιστόρημα μιας δολοφονίας, ΚΕΔΡΟΣ
1983, ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ 1991

ΘΕΑΤΡΟ

- Οι νταντάδες (Θέατρο Τέχνης, 1970), ΕΡΜΗΣ*
Οι μουσικοί (Θέατρο Τέχνης, 1972), ΚΕΔΡΟΣ
Ο Καραγκιόζης παρά λίγο Βεζύρης (Θέατρο Τέχνης, 1973),
ΚΕΔΡΟΣ 1973, ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ 1995
Ο Καραγκιόζης παρά λίγο Βεζύρης... '95 (Θέατρο της Γελοιοτή-
τας, 1995), ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ 1995
Κοιμήντια (Ανοιχτό Θέατρο, 1973), ΚΕΔΡΟΣ
Θηλειά (Εθνικό Θέατρο, 1975)
Μπουλντόζα (Θέατρο ΕΡΤ, 1975)
Απεργία (Θεατρικό Εργαστήρι Θεσσαλονίκης, 1975), ΚΕΔΡΟΣ
Κομμάτια και θρύψαλα (Θέατρο Τέχνης, 1976), ΚΕΔΡΟΣ
Κάτω η φαλλοκρατία (Θέατρο Άλσους, 1977)
Πού πάει το λεωφορείο (Θέατρο Τέχνης, 1978)
11 μονόπρακτα 1966-80, ΚΕΔΡΟΣ
Ο Καραγκιόζης... καραγκιόζης (8 θεατρικά κομμάτια, 1983), ΚΕ-
ΔΡΟΣ
Το παιχνίδι (Θεατρική Σκηνή, 1986), ΚΕΔΡΟΣ
Οι εκτελεστές (Θέατρο Τέχνης, 1988), ΚΕΔΡΟΣ
Η δίκη του Σωκράτη, ΠΑΤΑΚΗΣ 1993
Υπόθεση ΚΚ — Το τράνταγμα του λαβύρινθου, ΠΑΤΑΚΗΣ 1993
- ### ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ — ΔΙΑΣΚΕΥΕΣ
- Νεφέλες (Κρατικό Θέατρο Β. Ελλάδος — Επίδαυρος, 1978)*
Δωδέκατη νύχτα του κυρίου Σαίξπηρ (Θέατρο Αλάμπρα, 1978)
Λυσιστράτη (Θέατρο Ρεξ, 1979)
Ιππής (Θέατρο Τέχνης — Επίδαυρος, 1979)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ

SKOURTES, GIORGOS

"ΗΑ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΕΣ ΠΑΡΑ
ΛΙΓΟ ΒΕΖΥΡΕΣ"

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΒΕΖΥΡΗΣ

Θέατρο

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

ΑΘΗΝΑ 1995

Gr/
PA
5630
.K64
K32
1995

© Γιώργος Σκούρτης — Θανάσης Καστανιώτης
Αθήνα 1995

Εκδόσεις Καστανιώτη

Ζωοδόχου Πηγής 3, 106 78 Αθήνα

Κεντρική διάθεση:

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ Α.Ε.

Ζαλόγγου 11, 106 78 Αθήνα

☎ 330.12.08 - 330.13.27 FAX: 384.24.31

ISBN 960-03-1377-6

04

R01643 66273

Στον Κάρολο Κουν
και στο «Θέατρο Τέχνης»

LITERATURE & LANGUAGE DEPT.
FOREIGN LANGUAGE SECTION
CHICAGO PUBLIC LIBRARY
400 SOUTH STATE STREET
CHICAGO, IL 60605

ΔΙΑΝΟΜΗ

Καραγκιόζης: ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
Χατζιαβάτης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΡΤΖΟΣ
Κολλητήρι: ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ
Αγλαΐα: ΧΡΥΣΟΥΔΑ ΔΙΑΒΑΘΗ
Σταύρακας: ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΥΣΔΟΥΚΟΣ
Βεληγκέκας: ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΔΑΙΜΩΝ
Μουσταφάμπεης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΓΙΤΗΣ
Βεζύρης: ΠΑΝΟΣ ΧΡΥΣΟΥΛΗΣ
Φατμέ: ΡΕΝΗ ΠΙΤΤΑΚΗ
Αϊσέ: ΕΙΡΗΝΗ ΙΓΓΛΕΣΗ
Γιασμίν: ΠΑΝΟΣ ΧΡΥΣΙΚΑΚΟΣ
και άλλοι

Σκηνοθεσία: ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
Σκηνικά και κοστούμια: ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
Μουσική: ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΕΟΝΤΗΣ

«Ο Καραγκιόζης παρά λίγο Βεζύρης» παίχτηκε τον
Αύγουστο του 1973 στο «Θέατρο Τέχνης».

Στην παράσταση έλαβε μέρος και
ο Καραγκιοζοπαίχτης Π. ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Αριστερά η καλύβα, δεξιά το σαράι. Φόντο μαχαλάς. Ένα παγκάκι κι ένα δέντρο. Απ' την καλύβα, ακούγεται η φωνή του ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Και τώρα, κυρίες και κύριοι, ένα νούμερο που θα σας πετσοκόψει την ανάσα: το σάλτο μορτάλε μας... Έι... οπ. Πήδα ρε! Θεμά το γονιό σου. Φτου σου, κερατένιο. Ε, άει σιχτίρ, πέθανε για να μάθεις. Α ρε μάνα μου, караγκιοζομάνα μου! Τ' είναι, κύριε, η ατομική μπόμπα μπροστά στην ατομική πείνα; Τίποτα. Κροτίδα. Στρακαστρούκα. Ρε Κολητηρόπουλο! Πού 'σαι, ρε σπόρε; *(Βγαίνει έξω φωνάζοντας.)* Ρε Κολητήρο! Το κέρατο του κερατά. Θα πάτησε πάλι καμιά πεπονόφλουδα. Κι αφού του λέω, καλύτερα ρε συ να τις τρως παρά να τις πατάς. *(Πιάνει την κοιλιά του.)* Μίλησα για φλούδες και τ' άντερά μου αρχίσαν να μαλώνουν. Σιγά ρε παιδιά! Ε ρε μάνα μου πείνες. Λόρδες. Κι έχεις και τους ψύλλους, φίλε μου, και δε λένε να μάθουν ακροβατικά. Κάθομαι και σκαρφίζομαι του κυρ διαόλου τα κόλπα, στο τσίρκο μάς περιμένουν, αλλά οι ψύλλοι τίποτα. Τους έχει παρασύρει στην ανταρσία

αυτός ο Κολητήρος... Κάνε παιδιά να δεις προκοπή. Μια ώρα τώρα τον έχω στείλει να βρει κάναν πελάτη κι ακόμα να φανεί. Θα 'χει σκαρφαλώσει πάλι σε κάνα γήπεδο. Πού τον βρίσκεις το σπόρο, πού τον χάνεις, στις αλάνες. Πότε στον Μπλιμπιλακό, πότε στον Πασιναϊκό και πότε στην Αεκιτζού. Καλά, ρε σπορίλο, του λέω, εντάξει, χρειάζονται και τα θεάματα, αλλά το ψωμί ψωμάκι ρε συ πού θα το βρούμε, βρες κάναν πελάτη, αυτός το χαβά του χαβαρέλο του. Στις αλάνες. Ε ρε κόσμε κουταβίσιε!

Ακούγεται ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ που έρχεται τραγουδώντας. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ακούει. Ξαφνικά το μεγάλο του χέρι πετάγεται μπρος. Το συγκρατεί με το ζόρι

Σιγά ρε! Κάτσε. Θα 'ρθει. (Το χέρι ξαναπετάγεται, το γραπώνει.) Εντάξει, ρε λιγούρικο! Χατζατζάρη, τρέξε γρήγορα γιατί θα με φάει το χέρι μου... (Το χέρι ξαναπετάγεται, ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ το βάζει στην τσέπη του και το κρατάει με το άλλο. Κάτσε κει, ρε μούλικο! Άσ' τον να τραγουδήσει και λιγάκι.

Κρύβεται πίσω από το δέντρο. Θα μπει ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ τραγουδώντας. Το σώμα του θα έχει μια κίνηση μπρος πίσω σαν να κάνει συνέχεια υποκλίσεις.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αχ, αχ, αχ, αμάν, αμάν
αγάπη μου που σ' έχασα
μια νύχτα δίχως άστρα
αχ, αχ, αχ, αμάν, αμάν
κι έμεινα μόνος κι ορφανός

να βάφω μαύρα τ' άσπρα
αχ, αχ, αχ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Πίσω από το δέντρο, προσπαθώντας να συγκρατήσει το χέρι του.) Επαναλάβατε. Σφάλτσο.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

(Δεν τον ακούει.) Μπα. (Ξαναβήχει, επαναλαμβάνει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σφάλτσο.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Ε, άει στον κόρακα σήμερα. Απ' το πρωί που ξύπνησα δεν μπορώ να βγάλω ούτε μια νότα της προκοπής. Κι όχι τίποτ' άλλο, αλλά πάω για δουλειά.

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ήταν έτοιμος να βγει, αλλά κάθεται και στήνει αυτή, συγκρατώντας το χέρι του.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Επείγον ραντεβού, μου είπε ο απεσταλμένος του πολυχρονεμένου μας Βεζύρη. Προσκυνώ σας! (Υποκλίνεται βαθιά.) Ναι, βέβαια. Όλο και κάτι γίνεται κει μέσα. Είναι μια σφηκοφωλιά, ούτε φύλλος στον κόρφο σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μόνο φάπες.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Της τρελής και της παλαβής γίνεται κει μέσα. Όμως εμένα τι με νοιάζει; Εμένα είναι η δουλειά μου. Είμαι πασίγνωστος για τις ικανότητες του ενδιάμεσου που έχω. Ο καλύτερος μεσάζων της υφηλίου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Διάβαζε ρουφιάνος.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Κομιστής και διαμετακομιστής ειδήσεων και πληροφοριών. Έχω το χάρισμα της φυλής! (Τρεις βαθιές υποκλίσεις.) Μάλιστα. Μάλιστα. Μάλιστα. Στις διαταγές σας! Έχω μια μέση, τι να σας πω, λάστιχο!

Το χέρι του ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ φεύγει μπροστά. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ τρέχει τάχα πίσω του να το πιάσει, φωνάζοντας προς τον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Έλα δω ρε, στάσου ρε! Χατζατζάρη, σου 'ρχεται. Φύγε. Φαπ!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε μούργο! Πανάθεμά σε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Δε φταίω εγώ ρε. Το χέρι μου. Πιάσ' το και δείρ' το.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Γουρουνομούρη. Μουρλέ. Με ζάλισες, μωρέ, που να σ' το κόψει ο κεραυνός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Συγκρατεί το χέρι του.) Χατζατζάρη, μην το βρίξεις σήμερα γιατί τρώει άνθρωπο.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πάλι πεινάς, μωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Εγώ; Τρελός είσαι; Εγώ το 'κοφα. Είπα τέρμα!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Τι έκοψες, μωρέ λιγούρη; Τι έκοψες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Την πείνα ρε! Είπα πείνα τέλος. Την έκοψα στα δυο, κρατάω το 'να κομμάτι, πάρε τ' άλλο. (Τον καρπαζώνει.)

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αχ, το κεφαλάκι μου! Άσε με, μωρέ Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Λοιπόν, έχουμε και λέμε. Πουλάω δουλειά, είσαι;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μμμ, μάλιστα! Έχεις τις πολλές, πουλάς κιόλας!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Έχω δύο ρε. Πρώτα μια επιχείρηση με τον Κολητήρο. Αυτή την κρατάω. Την άλλη όμως την πουλάω. Είσαι ρε, λέγε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Ε, ποια άλλη, πες μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μην το πεις πουθενά, θα σε μπουρμώσω.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Έχεις το λόγο μου. Λέγε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Με κάλεσε ο Βεζύρης.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Κι εσένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Γιατί ρε, ποιον άλλον κάλεσε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Κανέναν, κανέναν. Μπράβο σου λέω, όλο και ψη-
λότερα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Όχι, γιατί άμα κάλεσε κι εσένα, να μου το πεις,
ε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Εμένα; Πού τέτοια τιμή! Πες μου λοιπόν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Λοιπόν... με κάλεσε ο Βεζύρης και μου είπε...
μην το πεις ρε συ, θα σε μουρλάνω στη φάπα.
Είναι απόριχτον.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Λέγε ντε. Και τι δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Να πεθάνεις.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Τιι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μου είπε, λέει, να πεθάνεις.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Κακό ψόφο να 'χει ο σκατόγερος! Γιατί μωρέ;
Τι του 'κανα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Γιατί είπε, λέει, πως σου είπε να πας, αλλά συ,
λέει, δεν πήγες. Έτσι είπε.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αφού τώρα μου είπε να πάω. Τώρα τρέχω. Πω
πω, τρομάρα μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Έλα δω ρε! (Τον αρπάζει.) Όστε σε κάλεσε, ε; Με
χοροϊδεύεις, ε; Παίζεις με τ' άντερά μου, ε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μη. Καραγκιόζη μου. Μη με χτυπάς. Να χαρείς την Αγλαΐα σου, τον Κολητήρο σου. Δεν μπορούσα να σου το πω. Μη με χτυπάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Φτου σου σκλάβε! Φτου σου μολυσμένε! Σε σιχαίνομαι.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

(Έχει απομακρυνθεί λίγο, τον βρίζει.) Ουρακοτάγχε! Λιγούρη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τον κυνηγάει φωνάζοντας, ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ βγαίνει. Κείνη τη στιγμή, ακούγεται από τη πλατεία η φωνή του ΚΟΛΗΤΗΡΟΥ.)

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αααα! Πατέλα! Μποήτια!

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ γυρίζει. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ έχει μπει στην πλατεία και τρέχει προς τη σκηνή. Πίσω του τον κυνηγάει ένας ΑΝΤΡΑΣ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τρέξε ρε! Τρέξε!

ΑΝΤΡΑΣ

Πιάστε τον! Κλέφτης! Πορτοφολάς! Πιάστε τον!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μολών λαβέ ρε. Μολών λαβέ... Πήδα ρε.

Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ πηδάει τώρα στην σκηνή.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Μποήτια. Ο Δράκος. Ο Ντράκος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κρύψου, ρε σπόρε!

ΑΝΤΡΑΣ

Αχ, κύριέ μου, τρέχτε. Δεν μπορώ άλλο. Μπάφιασα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, μην τρέχεις. Πήγαινε σιγά σιγά.

ΑΝΤΡΑΣ

Και πώς θα τον πιάσω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, μην τον πιάνεις, τι μου το λες. *(Τάχα φωνάζει.)* Πιάστε τον.

ΑΝΤΡΑΣ

Πάει πια η νεολαία. Χάλασε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Χαλάλι της, δε βαριέσαι.

ΑΝΤΡΑΣ

Εγώ ποτέ μου δεν έχω κλέψει. Ποτέ μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τσαντισμένα.) Έχεις πεινάσει ρε;

ΑΝΤΡΑΣ

Ποτέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Προς την καλύβα.) Αγλαΐα, τρέξε. Ο Δράκος.

ΑΓΛΑΪΑ

(Βγαίνει και φωνάζει.) Ααα. Βοήθεια. Ο Δράκος. Ο Δράκος. *(Δείχνει τον ΑΝΤΡΑ. Αυτός τα χάνει.)* Πιάστε τον!

ΑΝΤΡΑΣ

Σσσσ. Σιγά, κυρία μου!

ΑΓΛΑΪΑ

(Φωνάζει.) Λέει μη φωνάζω. Πιάστε τον. Ο Δρά-

κος. Βοήθεια. (Ο ΑΝΤΡΑΣ τρέχει και φεύγει έντρομος. Η ΑΓΛΑΪΑ συνεχίζει.) Βοήθεια. Ο Δράκος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πάψε μωρή ψεύτρα! (Βλέπει τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ, που ανοίγει το πορτοφόλι και το ψάχνει.) Ρε σπότε. Φέρε δω τα λάφυρα!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

(Προσπαθεί να του ξεφύγει.) Μποήτια. Πορτοφολάς!

ΑΓΛΑΪΑ

Άσε το παιδί, βρε τεμπέλη. Τα λεφτά είναι δικά του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Βρε έλα δω, μουλόσπορε του κερατά.

Του κάνει ένα κόλπο και το γραπώνει. Του παίρνει το πορτοφόλι. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ κλαίει.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Κλετάρα. Ε, κλετάρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Βρε, τον πατέρα σου βρίζεις;

ΑΓΛΑΪΑ

Πανάθεμά σε ακαμάτη! Μωρό πράγμα μωρέ, δεν το λυπάσαι;

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Σέλω να πάω στο φούτι μπόλι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τον ακούς; Γι' αυτό τα θέλει τα λεφτά. Όλο στο κουτόσφαιρο πηγαίνει.

ΑΓΛΑΪΑ

Πού θέλεις, βρε συ, να πηγαίνει το μωρό; Στη Λί-

τσα και στην Πίτσα; Ακαμάτη. Τεμπελχανά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, άσε με μωρή να ψάξω! Μέσα γρήγορα.
Εμπρός! Μιλάει ο αρχηγός της οικογένειας.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Κλετάρα. Ε, κλετάρα. *(Τρέχει μέσα.)*

ΑΓΛΑΪΑ

Στην κόλαση μωρέ θα πας. Στην κόλαση!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ουστ μωρή! *(Η ΑΓΛΑΪΑ μπαίνει στη καλύβα. Ανοίγοντας το πορτοφόλι κοιτάζει μήπως και τον βλέπουν.)* Καταριέται και η Αγλαΐα, κατάλαβες. Κακομοίρα μου. Οι κατάρες των φτωχών δεν πιάνουνε, βάρδα να μη σε καταραστεί κάνας πλούσιος. Μπαμ και κάτω. *(Τσεπώνει κάτι χαρτονομίσματα. Μετά ψάχνει κι άλλο στο πορτοφόλι και βρίσκει τέσσερις φωτογραφίες. Τις κοιτάζει λαίμαργα.)* Πω πω πω! Ω ρε κάτι κορμάρες! Βρε τον κύριο πελάτη, τι κουβάλαγε! Οπλοστάσιο η πορτοφόλα του! Πω πω κάτι σουλτάνες! Λοιπόν, το 'χω παρατηρήσει. Σ' όποιον και να φωνάξεις «δράκος», μέσα είσαι! Σταύρακα, θα σε τρελάνω. Θα σου κάνω χνέρι που θα πέσεις ξερός!

Η ΑΓΛΑΪΑ ξεμυτάει απ' την καλύβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ουστ μωρή! *(Πιάνει τάχα πέτρες και της πετάει.)*

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

(Βγαίνει απ' τη σκεπή της καλύβας.) Κλετάρα!
Πορτοφολά.

ΑΓΛΑΪΑ

Βάρβαρε. Γραικύλε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

*(Φωνάζει άγρια προς το μέρος τους και χάνονται.)**Απ' το σαράι ακούγεται η φωνή του ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ.*

ΦΩΝΗ ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ

Φατμέ! Φατμέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αμάν! Ο Βελήγκαρος!

ΦΩΝΗ ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ

Φατμέ! Φατμέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Έβγα έξω, ρε τουρκόγυφτα, αν σου βαστάει!

Φατμέ και Φατμέ! Χέστηκε ρε στο Γενή τζαμί.

Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ βγαίνει έξω. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ κρύβεται.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Ποιο γκιαούρη φωνάζει, ωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ο κανέννας.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πού 'σαι, ωρέ γκιαούρ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Βγαίνει και του κάνει τάχα τον παλικαρά, αλλά είναι έτοιμος να το σκάσει.) Εδώ 'μαι, ρε χέστη! Προσκύνα ρε!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Αφρίζει από θυμό και πάει να τον αρπάξει.) Ωωω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πριτς! *(Το σκάει.)* Μποήτσια! Ο Ντράκος. *(Φεύ-*

γει έξω απ' την καλύβα. Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ σκάει απ'
το κακό του.)

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Ναν το πατάω χάμ! Ναν το πνίγω, το γκιαούρ!
Το πεζεβέν!

Φεύγει απ' το σαράι. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ξεμυτάει απ' την
καλύβα και τον κοροϊδεύει, βγάζοντας αστείους ήχους απ'
το στόμα του.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

*Καλύβα. Σαράι. Φόντο μαχαλάς. Μουσική: βαρύ ζεϊμπέ-
κικο. Ακούγεται ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ που τραγουδά μια στρο-
φή. Στη συνέχεια θα μπει και θα τραγουδήσει, χορεύοντας,
στη σκηνή.*

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Στη Σύρα είμαι Σταύρακας
και στο Βροντάδο τσίφτης
μη μου κολλήσει ψάρακας
θα τότε γδάρει ο τρίφτης.

Όλους τούς μάγκες τούς κοιτώ
με το βαρύ το βλέμμα
κι όποιον μιλήσει όταν μιλώ
τόνε πετώ στο ρέμα.

Στην Κοκκινιά είμαι Σταυρής
και στον Περαία Σταύρος
μες στο ντουινιά είμαι νταής
και στα Ταμπούρια μπράβος.

Α ρε μανίτσα άτυχη, πού 'σαι να με καμαρώσεις
και να χαρείς το σπλάχνο σου! Ορίστε; Μίλησε
κάννας βλάμης; Είπα και ελάλησα και σακουλευ-

τείτε απαξάπαντες πως τα κόλπα και τα κορ-
 δελάκια τέλος. Ό,τι τρέξατε κι ό,τι φωνάξατε,
 αυτά κι άλλα δεν έχει. Διαταγή ημερεσία, ο θε-
 βαιών και υπογράφων Σταύρακας απ' το Βρο-
 ντάδο Σύρας. Γκέγκε; (Βγάζει απότομα ένα σουγιά
 και γυρίζει πίσω.) Πίσω ρε κουτόμαγκες! (Φιλάει
 το σουγιά.) Μα πετίτ Ντουντού. (Τον βάζει μέσα κι
 αρχίζει να μιλάει φτιάχνοντας τα μαλλιά του και λοι-
 πιά.) «Σταυράκι», μου λέει σήμερα η μαμζέλ
 Καιτίς, «ντάξει να πούμε, είσαι φίνος και μπε-
 σαλής, αλλά η Ντουντού σου ρε φίλε», μου λέει,
 «είν' άλλο πράγμα». Ε, της κάνω εγώ, όχι που
 να το παινευτούμε, μισ Κατάινα, αλλά τη βάφου-
 με και πότε πότε, χρώμα κόκκινο κατά προτί-
 μηση. «Σκοτώνεις;», μου λέει τότε το Κατινά-
 κι έχπληχτο. Νάκα, της σπρεχάρω, αλλά να
 πούμε ο Σταύρος καθαρίζει για πάρτη του και...
 πού και πού. Και πετάγεται το Καιτάκι με μια
 λαχτάρα να, «Σταυράκι», μου λέει, «στη μαγκιά
 που σ' ανάθρεψε, παράτα τη Ντουντού και πάρε
 την Κατίνα σου». Μόκολα, της κάνω, μόκολα
 τη γλώσσα για τις παντρείές, μη και το πρεφά-
 ρουνε η τάδε Κίτσα και Πίτσα φέρ' ειπήστω και
 γίνει ο Σταυρής Πανάγος απ' τα Μέγαρα... Με-
 στήριο πράγμα αι γυναίκαι την σήμερα ημέρα.
 Εκεί που σε προσκυνάνε σαν τον άγιο Φανούριο,
 εκεί δα σου πετάνε «άντε ρε τρίχα» και μένεις,
 να πούμε, σύξυλος. Ναι, μα την πλεμπάγια, έτσι
 μου σενιάρει η Κατινάρα και την κάνω, που λέμε,
 φίδι και δρόμο για τη Ροζαλία, το δουλικό της
 κυρά τέτοιας, της πινακλούς και κουμκαντζούς.
 Το λοιπόν, που λέτε, ρε κουτόμαγκες...

Ακούγεται η φωνή του ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.

ΦΩΝΗ ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ

Ακούσατε, ακούσατε! Έλληνες, Οθωμανοί,
Μαύροι και Ρωμαίοι...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Ο σκλαβάκις ο τζιτζιφιόγκος. Το λαλάει πάλι
για τρεις κι εξήντα.

ΦΩΝΗ ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ

Τρέξατε, τρέξατε. Δουλειά καλή και τίμια.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Σάχλες! Καθότι, να πούμε, την σήμερα το τίμιο
παιδί τρώει τη φάπα του και κάνει τουμπεκί.

ΦΩΝΗ ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ

Ακούσατε, ακούσατε! (Μπαίνει απ' αριστερά και
συνεχίζει.) Δουλειά, δουλειά, δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Βγαίνει με φόρα απ' την καλύβα, πέφτει πάνω του
και τον βαράει, μιλώντας.) Ποιος βαράει ρε; Στα-
μάτα ρε... Ρε σπληνάντερο, εσύ βαράς; Να μια,
να κι άλλη, σου χρωστάω άλλη μία, πάρ' τηνε
κι είμαστε πάτσι. Τι βαράς ρε συ;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ

Σταμάτα, βρε μουρλέ. Με τρέλανες μωρέ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Μιλάει στο χέρι του.) Μπαμπά με βρίζει. (Στον
ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.) Τι το βρίζεις ρε το χεράκι; Βα-
λάκα.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ

Καχός σου καιρός, γαιδούραρε. Στην αλάνα
μωρέ είσαι και τρέχεις έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κι εσύ γιατί γκαρίζεις ρε και μου χαλάς τα όνει-
ρα;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Εγώ βρε συ γκαρίζω; Εγώ τελαλάω τελαλώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αχαχούχα. Σε χτύπησε η πείνα στο κεφάλι.
Κούνα το ρε, κούνα το. *(Τον καρπαζώνει.)*

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε, μη χτυπάς, θα μου 'ρθει κόλπος!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Μόκολα, ρε Χατζηφλώρε.

Τώρα τον βλέπουνε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σταυράκι, τι κάνεις ρε παλιόφιλε; *(Τον χτυπάει στην πλάτη, τον ΣΤΑΥΡΑΚΑ τον πιάνει βήχας.)*

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Έχε χάρη πο 'θελα να βήξω, ειδαλλιώς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ξέρω, ξέρω. Βήξε πάλι. Δεν κουράζομαι γω. *(Τον χτυπάει πάλι.)*

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Φτάνει μωρέ. Τον έσπασες τον άνθρωπο! Χαίρετε, κύριε Σταύρο.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Αυτός ο μάπας παρέα σου είναι;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Καραγκιόζη, θέλω να σου πω κάτι ιδιαίτερος.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Ρε φιόγκο, μας παίζεις πίπιζα, να πούμε; Πρώτα γκαρίζεις στο ντουινιά και τώρα θες κρυφτούλι; Δε μου λες, φιλαράκι Καραγκιόζο, καμιά τζουρίτσα υπάρχει; Λόγω τιμής, να πούμε, εί-

μαι στεγνός σαν το τσουβάλι μες στον ήλιο. Γκέ-
γκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μωρέ γκέγκε, αλλά τίποτα. Κι εγώ στον ήλιο
κάθομαι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Με το αζημίωτο, ε; *(Βγάζει μια φωτογραφία και του
τη δείχνει με τρόπο.)*

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τρίχες!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ

(Προσπαθεί να δει.) Επιτρέπεται; Με το μπαρντόν,
δηλαδή.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Πίσω ρε και μας πιάσει το Ηθών! Τι είπες, ου-
ρακοτάγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

*(Βγάζει τις δικές του τέσσερις φωτογραφίες και τις
κάνει βεντάλια.)* Είπα τρίχες!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Δηλαδή, να πούμε, δεν παίρνεις πρέφα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι πρέφα, Σταυράκι! Εγώ παίζω πόκα. Μόνο
πόκα! Φάε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Τις παίρνει και τις κοιτάζει.) Αμάν Βαγγελίστρα
μου! Καρέ της κυρίας! *(Αφοσιώνεται στις φωτο-
γραφίες. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ βρίσκει αφορμή και κάνει
νοήματα στον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ πως θέλει να του πει.
Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ τού κάνει κόλπα. Δεν πάει.)*

ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ

Έλα μωρέ, να μη μας ακούσει αυτός ο ληστής!
(Τον τραβάει στην άκρη και του μιλάει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Φαί; *(Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ τού μιλάει.)* Τι είπες για φαί; *(Το ίδιο.)* Κι από φαί τίποτα;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μη μου βγάξεις την πίστη! Αφού σου 'πα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μόνο σούπα ρε; Δεν έρχομαι.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μα τόση ώρα το μενού δε σου λέω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αυτό μου 'λεγες; Και γιατί, ρε βαλάκα, δε μου είπες πως το λες, να σ' ακούσω που το έλεγες, να σου πω το ναί; Βαλάκας είσαι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Παραμιλάει κοιτώντας τις φωτογραφίες.) Κουτόμαγκες!

Ακούγεται η φωνή του ΚΟΛΗΤΗΡΟΥ.

ΦΩΝΗ ΚΟΛΗΤΗΡΟΥ

Πατέλα! Μποήτια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πελάτης! *(Φωνάζει προς την πλατεία.)* Τρέξε ρε! Τρέξε! *(Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ όμως μπαίνει από πίσω, απ' τη μεριά του σαραγιού.)* Ρε συ, δε σου είπα να 'ρχεσαι πάντα από κει, να πιάνουμε το ίσιο; Πού 'ναι ο πελάτης;

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Έλχεται. Με κυνηγάει. *(Ξαφνικά, βάζει φωνές.)* Πατέλα. Οι σωροφυλάκοι. Έλχονται. Οι σωροφυλάκοι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε κέρατο, χωροφύλακα έκλεψες;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Άπιστο. Συφοριασμένο.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Άντε λε τσκλάβε. Ε, τσκλάβε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Σκλάβες της Ανατολής.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Καραγκιόζη, πάμε να φύγουμε γρήγορα. Αν σε πιάσει ο Βεληγκέκας, θα σε φάει το σκοτάδι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Με την πείνα που έχω; Χα. Εγώ θα το φάω το σκοτάδι.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε πάμε, θα χαλάσει η δουλειά.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Μποήτσια. (Το σκάει.)

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Τρέξε! (Τραβάει τον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Στέκεται μια στιγμή.) Σταυράκι, ξύπνα. Πλακώσανε οι μπάσκοι.

Φεύγουνε γρήγορα. Ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ τόση ώρα δεν έχει πάρει είδηση. Παραμιλάει πάλι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Ποιος;

Μπαίνουν δυ φρουροί με τον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Μη βλέποντας τον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ αφρίζει απ' το

κακό του.) Ναν το λιανάω το πεζεβέγκ γκιαούρ!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Μες στο παραμιλητό του, βγάζει το σουγιά.) Πίσω ρε κουτόμαγκες! *(Μόλις γυρίζει, πέφτει πάνω στ' αγριεμένο μούτρο του ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ.)* Τάνα κενω-
νία!

*Τον γραπώννουν και τον σέρνουν έξω, ενώ ο ΒΕΛΗΓΚΕ-
ΚΑΣ χτυπάει με λύσσα τα πόδια του.*

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Μπαίνει απ' τη γωνιά της καλύβας.) Βεληγκέκα...
κούκου!

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Εσωτερικό σαραγιού. Στη σκηνή η ΦΑΤΜΕ, η παραμιάνα της η ΑΪΣΕ, που τη ντύνει και τη χτενίζει, κι άλλη μια ΔΟΥΛΑ, που παίζει ένα όργανο και τραγουδάει απαλά.

ΔΟΥΛΑ

Για-λε-λε-λε-η, Για-λε-λε-λε-η, ω.

ΦΑΤΜΕ

Αχ, Αϊσέ, νενέ μου, πολύ το τσίτωσης αυτό και σφίγγομαι αγρίως! Δεν ημπορώ να κάμνω «α».

ΑΪΣΕ

Ησύχασε, κοκόνα μου.

ΦΑΤΜΕ

Με παρασφίγγεις, Αϊσέ! Ειπέ μοι για ψες βράδυ.

ΑΪΣΕ

Το νου σου εκεί εσύ. Ψες βράδυ που γύριζα από το μαχαλά, πήρε το μάτι μου κείνον τον... το λεγάμενο... τον Γιασεμή σου.

ΦΑΤΜΕ

Ήταν καλός; Ήταν στητός;

ΑΪΣΕ

Στητός δε θα πει τίποτα. Έτρεχε καβάλα στ' άλογο και κοιτούσε πέρα μακριά. Ποια να σκεφτόταν άραγε;

ΦΑΤΜΕ

Ποιαν άλλη θέλεις να σκεφτεί, καβάλα που γυρίζει; Αυτήν που την καρδιά του σκίζει.

Α·Ι·ΣΕ

Αυτό λέω κι εγώ. Ο κόσμος καίγεται κι εσείς το χαβά σας.

ΦΑΤΜΕ

Καίγεται ο κόσμος, Αϊσέ; Τι λες για την καρδιά μου; Φλόγα μεγάλη άναψε και καίει τα σωθικά μου.

Α·Ι·ΣΕ

Φωτιά έχει ανάψει, αλλά αλλού. Όλη τη νύχτα τρέχουνε πέρα δώθε στα σκοτάδια του σαραγιού. Αλλά ελόγου σου μυρίζεις... γιασεμιά.

ΦΑΤΜΕ

Είπε πως θα 'ρθει στα κρυφά, φιλί για να μου δώσει. Λες να 'ρθει από δω; Λες να 'ρθει από κει; Αχού, καλή μου, Αϊσέ, ο Βεληγκέκας μην τον δει!

Κείνη τη στιγμή, μπαίνει μέσα από τις κουρτίνες του παραθύρου ο ΓΙΑΣΜΙΝ. Είναι σαν σαχλό βουτυρόπαιδο. Οι γυναίκες τρομάζουν.

ΓΙΑΣΜΙΝ

Φατμέ! Αγαπημένη μου γλυκιά κι αφράτη, εγώ είμαι, ο Γιασμίν.

ΦΑΤΜΕ

Ω, Γιασμίν, Γιασμίν.

Α·Ι·ΣΕ

Άντε, κάντε ό,τι κάνετε στα γρήγορα, γιατί ποιος ξέρει τι μας βρίσκει απ' τη μια στιγμή στην άλλη. Πρόσεχε, κοκόνα μου. (Φεύγει.)

ΦΑΤΜΕ

Γιασμίν. Αχ! Αχ!

ΓΙΑΣΜΙΝ

Μην ταραζέσαι, καλή μου. Το σώμα σου ας μη ριγάζει απ' του φόβου την ανατριχίλα. Ο Γιασμίν σου είν' εδώ.

ΦΑΤΜΕ

Φοβούμαι αγρίως, Γιασεμή. Ο Μουσταφάς με θέλει.

ΓΙΑΣΜΙΝ

Φατμέ μου, φεγγαρόλουστη και νυχτοπερπατούσα, έχε την πίστη στον Αλλάχ κι αυτός θα βοηθήσει.

Έχει ήδη μπει ένας Οθωμανός ΣΥΝΩΜΟΤΗΣ. Μπήκε κρυφά και μόλις τους είδε κρύφτηκε, κρατώντας το σπαθί του. Τώρα μπαίνει ένας δεύτερος, από άλλη μεριά. Μόλις τους βλέπει, κρύβεται κι αυτός, χωρίς να δει τον Α'. Μπαίνει ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ. Μόλις βλέπει τη ΦΑΤΜΕ και τον ΓΙΑΣΜΙΝ, ξαφνιαάζεται. Πάει να βγάλει άγρια φωνή, αλλά κείνη τη στιγμή πετάγεται ο Β' ΣΥΝΩΜΟΤΗΣ. Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ βγάζει τη χατζάρα του, μονομαχούν για δυο στιγμές, μετά πέφτουν πάνω στον Α' ΣΥΝΩΜΟΤΗ. Παίρνουν κι οι τρεις αντιμέτωπες θέσεις, αφρίζοντας.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Στον Α'.) Με ποιον είσαι, ωρέ πεζεβεγκ;

Α' ΣΥΝΩΜΟΤΗΣ

Μουσταφά πασά.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Στον Β'.) Εσύ, ωρέ σκύλε;

Β' ΣΥΝΩΜΟΤΗΣ

Μουσταφά πασά.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Γελάει χαζά.) Ούλοι μωρέ με Μουσταφά. (Συμφιλιώνονται.)

Εν τω μεταξύ η ΦΑΤΜΕ κι ο ΓΙΑΣΜΙΝ δεν έχουν πάρει είδηση. Χαϊδευόντουσαν απαλά. Και οι τρεις οι άλλοι κρύβονται και κοιτάζουν. Ακούγεται άγρια η φωνή του ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ, έξω από την πλατεία. Τρομάζουν όλοι. Οι δυο συνωμότες με τον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ φεύγουν από τρεις μεριές.

Η ΦΑΤΜΕ πετάγεται.

ΦΑΤΜΕ

Αχού, Γιασμίν! Τι γίνεται; Κάτι φωνές ακούω.

ΓΙΑΣΜΙΝ

Και πού να ξέρω; Μ' αγαπάς;

ΦΑΤΜΕ

Και πώς να μην το κάνω! Γιασμίν μου, σ' αγαπώ.

Πάλι η φωνή του ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ και του ΚΟΛΗΤΗΡΟΥ.

Α·Γ·ΣΕ

(Μπαίνει.) Ελάτε γρήγορα. Όλοι ζητάνε εξουσία κι εσείς τα μάτια σας κοιτάζετε. Φύγετε γρήγορα.

Βγαίνουν. Μπαίνει ο ΒΕΖΥΡΗΣ. Μπροστά του πάει ένας δούλος, κρατώντας του το ναργιλέ. Μόλις καθήσει στα μαξιλάρια, θα του βάλει το μαρκούτσι στο λαϊμό και θα φύγει. Τώρα μπαίνουν απ' την πλατεία: ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ, πίσω του ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ και ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ στην πλάτη του.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Ντε βλε! Ντε βλε γκαϊντούλι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Βρε Χατζατζάρη, πάρ' το λίγο στον ώμο σου,
με σκότωσε.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Εγώ; Στο γκρεμό θα το ρίξω. Και σου είπα: κόψ'
του λίγο τα νύχια. Σα γεράκι είναι.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Πλοχώλα λε τσκλάβε!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Τρέξε κι αργήσαμε.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Γιούπι γιάι γιάι — γιούπι γιούπι γιάι.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πάψε βρε και σ' ακούσει ο Βεληγκέκας και μας
νομίσει για εχθρούς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε συ, θα 'ναι κι ο Βεληγκέκας εδώ;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε όλοι θα 'ναι, αλλά θα κάτσουνε σούζα. Σε
φωνάζει ο Βεζύρης.

Ανεβαίνουν από δεξιά πάνω στη σκηνή.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

(Καρπαζώνει τον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ.) Μπαλάτε του!
Βουπ.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πέταξέ το, σου είπα. Θα μας χαλάσει τη δουλειά.
Συμμαζέψου. Κρύψε αυτούς τους τσίγκους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Βρε τα παράσημά μου θα κρύψω! Είμ' ήρωας
εγώ.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Είλωτας είσαι λε.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Από δω. Και φρόνιμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Λόχος! Εμπρός, μαρς! Εν δυο, εν δυο, χοπ.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Ίσα το κολμί σου λε καμπούλη.

*Βγαίνουν κι ακούγεται το παράγγελμα του ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ.
Μπαίνει ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ.*

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω εφέντη μ'. Κόπιασε ο Χατζατζάρ με κειο το
Καραγκιόζ γκιαούρ.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Φέρ' τους μέσα, ωρέ Βελή. Και πού 'σαι ωρέ. Το
χέρι στη χατζάρα.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω για εφέντη μ'. Ναν τους λιανίζω τους ρου-
φιάνους. (*Βγαίνει.*)

*Μπαίνουν ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ, ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ και ο
ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ θα τρελαθεί στους τε-
μενάδες ώσπου να φτάσει κοντά. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ άνε-
τος. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ θα προσπαθεί να του κατεβάσει το
κεφάλι με το χέρι. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ, μόλις μπαίνει, τα χά-
νει. Χαζεύει. Περπατάει σαν υπνωτισμένος.*

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Προσκυνούμε, αφέντη μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Προσκυνάς, έτσι; Πω πω, λούσα. Κολητήρο, μην

κοιτάς, θα σου 'ρθει ταμπλάς. (Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ, που του πιέζει το κεφάλι να προσκυνήσει.) Σιγά ρε σκύλε, θα με στραμπουλήξεις!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Προσκυνώ και για τους δυο μας, Βεζύρη μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Γειαχαραντάν! Τι χαμπάρια, Βεζυράκο;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πολυχρονεμένε μου άρχοντα, (δείχνει τον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ, που θα πάρει πόζα) ίδε ο άνθρωπος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Χτυπάει τον ΒΕΖΥΡΗ στον ώμο.) Πώς πάει, ωρέ; Ντούρος, ωρέ;

ΒΕΖΥΡΗΣ

(Χαίρεται.) Αχά! Φαίνεσαι γερός, ωρέ. Τ' είναι φτούνα, μωρέ, που κρέμονται κει δα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τα παράσημά μου. (Κουνάει κάτι κουδούνια.) Αυτά είναι από τη μάχη του Μπαρμπαγιώργου. (Κάτι αλυσίδες.) Αυτά από τον πόλεμο της Αγλαγαλίας.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αγγλογαλλίας ή Αγγλοσαξονίας, θέλει να πει.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Μπράβο, ωρέ. Μπράβο.

Εν τω μεταξύ ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ έχει σκοντάψει σ' ένα νταβλά με φρούτα κι έχει βαλθεί να τρώει λαίμαργα, αδιαφορώντας. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ προσπαθεί να τον διώξει στα κρυφά.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Ουστ βρε! Ουστ!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τούτο το ζούδι ποιο 'ναι, ωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αυτό είναι το φίδι που θρέφω στον κόρφο μου.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Ο σωματοφύλακας του ήρωά μας. Χαριτωμένο μου εσύ!

ΒΕΖΥΡΗΣ

(Φωνάζει.) Βελή. Ωρέ Βελή.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Τι τον θέλετε τον Βελή, πασά μου;

ΒΕΖΥΡΗΣ

Να σας φιλέψω ωρέ. Τι τραβάει η καρδιά σας; Ναργιλέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Άμα τρώγεται, φέρ' τον.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Λουκούμια, τυλί, ψωμί, κλομούδια, χαλβά, λουκούμια, χαλβά, λουκούμια, χαλβά.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Πάρε, ωρέ μαιμούδι, ό,τι θες. Κείθε βόσκουν.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Πατέλα, το τσουβάλι.

ΒΕΖΥΡΗΣ

(Στον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ που πάει κατά τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ.) Ε, ωρέ παλικαρά, σου είπε ο ρουφιάνος τι ζητάω; Σου 'δωσε ωρέ σύνθημα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πώς. Πώς. (Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ.) Εσύ ρε του 'πες το παρασύνθημα, κουζίνα;

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τι λες, ωρέ γκιαούρη, στα κρυφά;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Το σύνθημα λέει, Βεζύρη μου. Δώστε εσείς το σύνθημα κι όλα τ' άλλα είναι δική του δουλειά. Φοβερός, σας λέω. Μια φορά είχε πολεμήσει με πέντε και τους νίκησε. Με πέντε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Μετράει στα δάχτυλά του.) Πείνα, δίψα, λιγούρα, φαγούρα και καψούρα.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Άκου τό λοιπόν και τέντωσε τ' αυτιά σου. (Μπαίνει ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ και κρυφακούει.) Γκιουλέκας θέλω να γενείς. Δερβέναγας του σαραγιού, να καθαρίσεις ούλο το σκυλλοί. Κεφάλια να τσακίσεις στη σειρά κι ούλους τους άπιστους στην κόλαση να τους ρίξεις του Αλλάχ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πρώτος και καλός θα πάει ο Βελήγκαρος.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Όχι, μωρέ. Ο Βελής είναι πιστός. Τους άλλους να σκιάζεσαι. Μόλις σε δουν δερβέναγα, απάνω σου θα πέσουν σαν τα σκυλιά να σε ξεσκίσουν.

Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ φεύγει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αμάν! Χατζηφάκα, αυτά δε μου τα 'πες. Πες μου κι άλλα κυρ-Βεζούρλιακα. Πες μου κι άλλα.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Μέρα νύχτα θα σκαρφίζονται δολοπλοκίες, παγίδες, καρτέρια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πάρ' τα πανέρια, Κολητήρο, και δρόμο! Χατζα-

τζάρη, θα σε μουρλάνω στη φάπα. Θα σου φάω τα μάτια.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Ούλοι έχουνε το ντουζένι της εξουσίας. Νταουζάδες είναι ωρέ. Μουστερήδες για τα Δερβένια και τα βιλαέτια. Αγαπητικοί, ωρέ, της εξουσίας. Ελόγου σου όμως, ωρέ τρανέ γκιαούρη, χτύπα τους γερά. Προσοχή όμως, γιατί κρατάνε σχέδιο. Μαλαγάνικο σχέδιο. Θέλουν να με φάνε, ωρέ. Να με φονέψουν στα ύπουλα και στα κρυφά. Σήμερα νύχτα, αύριο νύχτα, θα χιμήξουν σαν τα όρνια, αλλά θα πέσουν πάνω σου, ωρέ γκιαούρ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Που έχει τρελάνει στην κλοτσιά τον ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.)
Πες τα! Πες τα όλα. *(Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.)* Θα σου πω το αίμα! Κι εγώ, δηλαδή, τι ρόλο θα παίξω σ' όλα αυτά; Του πτωμάτου, του πτωμάτου;

ΒΕΖΥΡΗΣ

Του γκιουλέκα, ωρέ. Του σκιάχτρου, ωρέ, της εξουσίας του Αλλάχ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αλλιώς μου τα 'πανε εμένα. *(Καρπαζώνει τον ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.)* Πολύ αλλιώς! Εμένα μόνο για φαΐ μου είπανε και χανουμάκια! Δεν την πατάω εγώ, τρελο-Βεζούρλιακά μου! Φεύγω εγώ. *(Φωνάζει τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ.)* Σπόρε, τρέχα γρήγορα, γιατί αντί να φάμε, θα μας φάνε οι βουρδούλακες.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ

Πάρε με κι εμένα!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Ή μένεις ή ποθαίνεις. Ο Βελής περιμένει απ' όξω. Ο Αλλάχ σ' απόστειλε να περισώσεις το

θρόνο του. Βουρ στα λυκόρνια, ωρέ γκιαούρ. Φά' τους να μη σε φάνε! Βεληγκέκας!

Μπαίνει ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ κάθεται στ' αυγά του, αλλά κρυφά τσιμπάει τον ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ τον δαγκώνει στα πόδια.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω διαταγές, εφέντη μ' Βεζύρ.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Προσκύνα, ωρέ Βελή, τον Καραγκιόζ. Το μέγα Δερβέναγα του σαραγιού.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Σφίγγοντας τα δόντια του.) Πω για εφέντη μ'. *(Προσκυνάει.)* Πω διαταγές, Καραγκιόζ εφέντη μ'.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πιο κάτω ρε! *(Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ σκύβει ακόμα.)*

ΒΕΖΥΡΗΣ

Πού 'σαι ωρέ Βελή.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Προσκυνάει τον ΒΕΖΥΡΗ.) Πω διαταγές.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Σύρε ωρέ να φέρεις στον παλικαρά στολές. Ούλες τις στολές κι ούλες τις σπάθες, ωρέ. Και πες το σ' εκείνα τα σκυλιά, ωρέ. Ή αυτούνος ή εγώ είναι το ίδιο για τον Αλλάχ. Προσκύνα τον, ωρέ.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω για. *(Προσκυνάει τον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ.)*

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πιο χαμηλά ρε! Χα, θα γίνει της κακομοίρας εδώ μέσα! Έχει να γίνει της κακομοίρας! *(Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.)* Σκύψε ρε!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μετά χαράς, αφέντη μου. (Σκύβει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τον φτύνει.) Φτου σου σκλάβε!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Έμπαινε καμπούλη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε σπόρε! Θεμά το γονιό σου.

Τον κυνηγάει. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ δίνει κλοτσιές στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ και στον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ, τους κάνει να χτυπήσουν τα κεφάλια τους. Ο ΒΕΖΥΡΗΣ γελάει. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ σαλτάρει στην πλάτη του και του κόβει το γέλιο. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ βγάζει άγρια φωνή.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

*Καλύβα αριστερά. Σαράι δεξιά. Απ' τη μεριά του σαραγιού
βγαίνει ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ. Ρίχνει ματιές και μετά
φωνάζει προς το σαράι.*

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Έι. Ποιος είναι ωρέ εκεί;

Βγαίνει ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω διαταγές, εφέντη μ' Μουσταφάμπεη.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Τι νέα, ωρέ Βελή;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω εφέντη μ' Μουσταφάμπεη. Έτοιμ' όλα.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Κι οι φρουροί; Κι οι στρατιώτες; Κι οι μπέηδες;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω για, εφέντη μ'. Ο Ταχήρμπεης προσμέν στο
στρατώνα διαταγές. Ο Γιαταγάναγας είναι στο
λόφο με τσου χίλιους.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Να τρέξεις να μηνύσεις στον Καπουδάν πασά να
περιμένει το σύνθημα.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω για, εφέντη μ' Μουσταφάμπεη.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Εκείνος ο σκύλος ο Βεζύρης τι σκαρφίζεται;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Τίποτα, εφέντη μ'. Ούλα τα σκαρφίζεται κειό το κιοπόγλου Καραγκιόζ κιοπέκ.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Α, το γκιαούρικο σκυλί. Θα τον σουβλίσω σαν τον Διάκο.

Ακούγεται απ' την καλύβα ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ωρέ μάνα μου. Ζήτη τα καζάνια. Ζήτη οι κουτάλες και οι φασολάδες.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Ερχέτ, εφέντη μ'.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Κρύψου ωρέ.

Κρύβονται πίσω από το δέντρο και τον πάγκο. Βγαίνει ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Φοράει ό,τι σιδερικό έχει βρει, σαν τους αγοραίους παλαιστές, και μια παλιοπερικεφαλαία. Στο χέρι του κρατάει μια μεγάλη κουτάλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ποιος είναι κει ρε; Ποιος σκλάβος μίλησε; Ημερησία διάταξη υπ' αριθμόν πρώτη: κόψτε όλοι γλώσσα, αυτιά και να βγάλετε τα μάτια σας! Τα χέρια θα σας τα κόψω μόνος μου... Πω ρε ψυχούλα μου, έχει να πέσει φαί, θα γίνει της αγίας φασολάδας και της οσίας φακής. Κόσμε δούλε,

προσκύνα. Προσκύνα, γιατί θα πέσει φάπα με τη σέσουλα. (Κουνάει το μακρύ του χέρι.) Κουνήσου και λυγίσου εσύ! (Φωνάζει.) Μωρή Αγλαΐα! Μωρή!

ΑΓΛΑΪΑ

(Βγαίνει.) Μώρα και κασίδα να σε πιάσει. Τι γκαρίζεις μωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Φέρε ρε συ λίγο λάδι, να λαδώσω τούτο το κουλόχερο. Κολλάει.

ΑΓΛΑΪΑ

Και πού θα το βρω, βρε τεμπέλαρε, το λάδι; Έφερές ποτέ σου για να 'χουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Δεν έχουμε, ε; Γράφ' το κι αυτό μαζί με τ' άλλα. Γράψε: λάδι, βαρέλια δύο.

ΑΓΛΑΪΑ

Και ποιος θα τα κουβαλήσει, μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Οι σκλάβοι μωρή. Οι σκλάβοι. Και σου 'πα: φώναξε όλη τη γειτονιά, γιατί έχουμε στενότητα σκλάβων στο σαράι.

ΑΓΛΑΪΑ

Να βάλεις τους φρουρούς να κουβαλήσουν. Εγώ δεν κουνάω ούτε το δαχτυλάκι μου. Ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ακούω μωρή, που να σ' ακούει ο Μουσακάμπεης. Ακούω.

ΑΓΛΑΪΑ

Και δε μου λες, τεμπελοβεζύρη, εγώ πότε θα ξεκουβαλήσω στο παλάτι, ε; Εδώ θα με παρατήσεις εμένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τη χτυπάει με την κουτάλα.) Πάψε μωρή μπουρούγλωσσα! Άσε πρώτα να πάω εγώ, να κανονίσω.

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Τι να κανονίσεις μωρέ, ε; Τα όργια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τα δωμάτιά σου μωρσή! Τις δούλες σου. Τα μετάξια σου. Τα φαγιά σου μωρή θα κανονίσω.

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Εμπρός, ξεκουμπίδια από δω. Και περιμένω σήμα. (Πάει να φύγει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Προσκύνα μωρή!

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Βρε πας ή να μη σε στείλω! Τσακίδια είπα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Κάνει πως θα την κυνηγήσει. Η ΑΓΛΑ·Ι·Α το σκάει.)

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Γκιουλέκα. Ε γκιουλέκα. (Φεύγει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αμ θα σ' την κόψω εγώ τη γλώσσα. (Φτιάχνεται.) Λοιπόν.. Γιαχαμπίμπι γιαλελέλι, βαράτε όργιανα το τσιφτετέλι. Χα. Τι σου είναι ο άνθρωπος, φίλε μου! Απ' τα καλύβια στα σεράγια κι απ' τα σεράγια στον έξω από δω! Λοιπόν και ξανά λοιπόν... Ανοίχτε τις πόρτες διάπλατα κι ορθάνοιχτα, ερχέται ο Βεζούρλιακας του κερατά! Λόχος! Προσοχή! Γενική επιθεώρηση απάντων χανουμίων, πασάδων, πατσάδων, μουσακάδων! Πίσω συνωμοτάκια και σας έφαγα! Βουρ ρε!

Ορμάει προς το σεράι με την κουτάλα ψηλά. Βγαίνει.

Βγαίνουν ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ κι ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Αφρίζει.) Ναν το πατήσω χαμ! Ναν το λιώνω το γκιαούρ!

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Τρέξε ωρέ! Σήμανε τους μπέηδες και τους αγάδες. Στην επιθεώρηση πες τους. Με τα χέρια στα σπαθιά. Θα τον σουβλίσω τον γκιαούρη!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Ναν το λιανίζω!

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Θα τον γδάρω!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Ναν το σβαρνάω!

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Θα του πιω το αίμα!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Ναν το καρυδώνω!

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Φύγε ωρέ! Συναγερμό ωρέ!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω πω πω εφέντη μ'. Διαταγούλες! *(Τρέχει έξω.)*

Ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ χτυπάει τα πόδια του κάτω σαν μανιακός.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Η ΦΑΤΜΕ είναι μόνη της, ντυμένη και παρφουμαρισμένη.
Έχει πολλή αγωνία. Όλο κοιτάζεται στους καθρέφτες. Σε
δυο στιγμές μπαίνει η Α·Ι·ΣΕ.

Α·Ι·ΣΕ

Έρχεται.

ΦΑΤΜΕ

Αχού! Και τρέμω αγρίως!

Α·Ι·ΣΕ

Γιατί; Αυτός πρέπει να τρέμει. Μόλις δει την
ομορφιά σου, θα πέσει κάτω ξερός.

ΦΑΤΜΕ

Είναι καλός; Είναι γλυκός;

Α·Ι·ΣΕ

Μήτε που τον είδα. Αλλά τον άκουσα. Σα λιον-
ντάρι κάνει.

ΦΑΤΜΕ

Είναι τρανός πολεμιστής, με είπε ο πατήρ μου.

Α·Ι·ΣΕ

Μακάρι. Να βάλει λίγη τάξη εδώ μέσα. Ένας
τρέχει από δω, άλλος τρέχει από κει.

ΦΑΤΜΕ

Πού θέλουνε να πάνε; Ειπέ μοι, να γεμίζω γνώσεις.

Α·Ι·ΣΕ

Αχ, κοκόνα μου. Ένα μόνο ξέρω εγώ. Ο καθένας την εξουσία γυρεύει για ελόγου του.

ΦΑΤΜΕ

Κι η εξουσία τ' είναι;

Ακούγεται η φωνάρα του ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ω, κοκόνα μ', άνοιξε τη θύρα της λαχτάρας, έρχεται ο καπετάν τρομάρας!

ΦΑΤΜΕ

Αχ, αχ, αχ.

Α·Ι·ΣΕ

Πρόσεξε. Πολλά ν' ακούς, λίγα να λες κι ακόμη λιγότερα να κάνεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Άνοιξε μωρή!

Η Α·Ι·ΣΕ τη φιλάει, της γυρίζει το κεφάλι αντίθετα από την πόρτα και πάει ν' ανοίξει.

Α·Ι·ΣΕ

(Μόλις ανοίγει και τον βλέπει, μένει.) Αφέντη μ'... (Λιγοθυμάει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Μπαίνει με αέρα.) Θύμα τρίτο. Ε ρε λάμψη!

Πίσω του μπαίνει ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ και δυο φρουροί που βγάζουν έξω την Α·Ι·ΣΕ. Τον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ τον ακολου-

θεί καταπόδας ένας δούλος, κρατώντας ένα δίσκο με διάφορα φαγώσιμα, απ' όπου ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ θα βουτάει και θα τρώει. Η στολή που φοράει είναι πολύ παραδαλή. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ κομψός. Η ΦΑΤΜΕ ακόμη δεν έχει γυρίσει να τον κοιτάξει. Κοιτάζει αντίθετα, γεμάτη αγωνία.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ωραία, ωραία, να κι η Πανωραία! Η παστάδα, ε; Η παστάδα; (Στο δούλο.) Σκλάβε, δώσε πάστα. (Τη βουτάει και τρώει λαίμαργα. Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ.) Δε μου λες ρε, οι λεγόμενες τρώνε πάστες;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Τρελάθηκες, μωρέ βρομιάρη; Σκούπισε τα χέρια σου! Κατάπие! Πώς θα της μιλήσεις έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, βίζιτα ήρθαμε ρε συ! Να μη φέρουμε καμιά χιλιάδα πάστες; Πώς τήνε λένε είπαμε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Φατμέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Α, μάλιστα, το Φατιμάκι. Γνωστόν το είδος. (Προς τη ΦΑΤΜΕ.) Καλώς κοπιάσαμε, καλώς σας ματαβρίσκουμε. Πώς καταγίνεστε, δεσποινάριον του σαραγιού;

ΦΑΤΜΕ

(Χωρίς να γυρίσει.) Καλώς, καλώς! Πολύ καλώς και παρομοίως.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μερσώ επίσης. (Στο δούλο.) Τρατάρισε ρε σκλάβε την κοπελούδα. (Η ΦΑΤΜΕ απ' την ταραχή της θα πάρει μια μπανάνα, αλλά δεν θα ξέρει τι να την κάνει.) Μπανάνα, ε; Τα ξέρεις τα καλά βλέπω, πονηρούλα!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πάψε βρε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σκλάβε, δώσ' του μια φάπα και σ' τη χρωστάω.
(Στη ΦΑΤΜΕ.) Ο σκατόγερος ο πατερούλης σου
μου ειπε να σε προσέχω σφόδρα. Ναι, ναι. Τη
Φατιμίτσα, μου είπε, και τα μάτια σου, γιατί εδώ
μέσα γίνονται όργια.

ΦΑΤΜΕ

Αχ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πονηρούλα μου εσύ! (Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ.) Δε
μου λες, Χατζησκλαβάκια, αυτό το πίσω πίσω
είναι αυτό που λέμε οθωμανικό;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Σσσο! Υποκλίσου μωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Λες; (Πάει να υποκλιθεί, βλέπει πίσω του το δούλο.)
Αράπη, λίγο μακρύτερα δε βλάφτει. (Του δείχνει
να κάνει πέρα.) Και δε μου λες ρε, εγώ δεν κάνω
επιθεώρηση; Ε; Το λοιπόν, αυτή πρέπει να υπο-
κλιθεί για να δω πώς σκύβει... Ε, γύρνα μωρή,
να με δεις και λίγο!

*Η ΦΑΤΜΕ γυρίζει σιγά σιγά, με τρακ. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
παίρνει πόζα. Μόλις η ΦΑΤΜΕ τον αντικρίζει, κάνει «αχ»
και λιποθυμά.*

ΦΑΤΜΕ

Αχ, αχ, αχ! Ωιμέ και τρισαλί!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πέφτει! (Πάει να τη συγκρατήσει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Άσ' την ρε! Την παλιοκλώσσα του κερατά! Τι τους θες, μωρή μαιμού, τους τρεις αλήδες; Συνωμοσία, ε; Χα. Θα γίνει το σώσε εδώ μέσα!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πάψε βρε. Το φλόμωσες το κορίτσι. Το σκότωσες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Εγώ ρε; Η λάμψη μου φταίει. Ο κεραυνός μου φταίει! Α ρε Δία σαχλαμάρα. (Παίρνει κάτι και τρώει.)

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Λιγούρη πια! Θα σκάσεις μωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Εγώ; Χα. Δε με ξέρεις καλά εμένα. Μέχρι διάολο τρώω. (Στην πεσμένη ΦΑΤΜΕ.) Σήκω πάνω, μωρή σουσού! (Πάει να την πιάσει.)

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μη! Μολυσμένε! Ιερόσυλε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Στο δούλο που κοιτάζει.) Τι κοιτάς ρε κοράκι; Ε; Εμπρός, φάε δέκα πάστες! Θα σας μάθω να τρώτε εγώ. Θα σας σκάσω. Φάε ρε!

Ο δούλος πέφτει λαίμαργα στις πάστες. Η ΦΑΤΜΕ αρχίζει να συνέρχεται.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Σηκώνεται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μανούλα μου, βουρδούλακας. Ρε συ, σα νεκροφάνα είναι.

ΦΑΤΜΕ

(Ψιθυρίζει.) Γιασμίν... Γιασμίν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι λέει ρε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Τον αγαπάει φαίνεται. Το πιτσουνάκι μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πρόσεξε ρε! Γράψε όλα τα ονόματα. Θα τους αφαλοκόψω. Συνωμότρα μου εσύ. Πες μου κι άλλα, πες τα όλα. Τώρα που γυρίζει, κάρφωνε, κάρφωνε το σκυλολόι του κερατά.

ΦΑΤΜΕ

Γιασμίν... Γιασμίν... αχ, πονώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Έννοια σου και θα τον δεις το Γιασεμή σου. Θα σου τον κάνω με τα κρεμμυδάκια. Φρικασέ θα σου τον δώσω.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Σταμάτα, βρε βάρβαρε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Δε σταματάω ρε. Εγώ πάντα μου έτσι ήμουνα στις γυναίκες. Βαρβάρaros. Ούννος, Αττίλας.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μπα, τρομάρα σου, ζαλάδα έχεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Όχι. Βεζυράδα.

ΦΑΤΜΕ

Αχ, αχ! Ωιμέ. Σκοτάδι κι ίλιγγος γλυκός χα δεύει την ψυχή μου. (Βλέπει τον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ.) Αχού, πονώ. Και πού 'ναι ο Γιασεμής μου; Είστε καχός και πονηρός και άσχημος πολύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Να τα. Άκουσε να σου πω, χηνίτσα μου, κοτίτσα μου, άσε το πολύ φλα-φλαν και μπαλαμούτι, γιατί σε μένα δεν περνάνε, ε; Άντε να μη σε ξεπουλήσω στα χανουμάδικα της Βηρυτού. Προσκύνα μωρή!

Η ΦΑΤΜΕ προσκυνάει έντρομη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Γύρνα κι από πίσω!

ΦΑΤΜΕ

Και ο Γιασμίν μου ο γλυκός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, χέσε με μωρή! Μου την έσπασες! Είπα να σε παντρευτώ, χαλάλι σου, αλλά εσύ μωρή είσαι σκέτο ξυλάγγουρο.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βούλωσ' το μωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σκλάβε, πήγαινε να θγάλεις τα μάτια σου κι έλα ύστερα να σου θγάλω και τ' αυτιά... Τι με κοιτάς ρε! Στραβώσου!

Ο δούλος φεύγει έντρομος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Και τώρα λίγη επιθεωρησούλα. Χατζηγραφέα, γράφε!

Αρχίζει να περιεργάζεται την άφωνη ΦΑΤΜΕ. Την πιάνει, την αγγίζει και λέει τις παρατηρήσεις του στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ, που τα 'χει χαμένα.

Λοιπόν, έχουμε και λέμε: ο Γιασμίν δε μου αρέσει, να τον φτύσεις κατάμουτρα... Εδώ σε θέλω πιο παχουλή... Το φερετζέ να τόνε βγάλεις και να βάλεις μάσκα του Ζορό.... Τι στήθια είν' αυτά μωρή; Να τα παχύνεις! *(Μπαίνει ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ, που στέκεται και παρακολουθεί έκπληχτος.)* Και να μεγαλώσεις λιγουλάκι τα μάτια σου, ε;... Τ' αυτιά σου θέλουν κόντυμα... Μπιμπίκια, να βγάλεις πολλά μπιμπίκια, τρελαίνομαι... Από μπούτια καλά πας, να τα κοντύνεις κομμάτι για να σε φτάνω... Και θέλω αγάπη, ε; Να μ' αγαπήσεις τρελά, παθιάρικα, τούρκικα. Άντε μπράβο. Φάε τώρα κι ένα χανούμ-μπουρέκ. Και πού 'σαι. Κάνε καμιά αίτηση. Εδώ τα συνηθίζουμε κάτι τέτοια. *(Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ.)* Τα 'γραψες ρε; *(Εν τω μεταξύ ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ έχει μαρμαρώσει βλέποντας τον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ.)* Μαρμάρωσες ρε! Ε ρε λάμψη! *(Βλέπει τον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ. Τρομάζει κι αρχίζει να τρέμει, λέγοντας συνέχεια.)* Προσκύνα ρε. Προσκύνα. Προσκύνα.

ΦΑΤΜΕ

(Τρέχει στον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ, τη στιγμή που αυτός υποκλίνεται. Σκοντάφτει στο κεφάλι του και πέφτει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Φαγωθείτε. Φαγωθείτε και μη μαλώνετε.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω εφέντη μ'! Μπέηδες, αγάδες και πασάδες, ούλοι περιμένουν την αφεντιά σ'. Πω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σ' εμάς τα λέει;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Περιμένουμε, άρχοντά μου! Όλοι πια σε περιμένουμε για την επιθεώρηση. (Κρυφά.) Φοβάμαι, Καραγκιόζη μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Στον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ.) Σκύψε ρε! Πιο κάτω!
(Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.) Από πού λες να στρίβουμε;
Κατά δώθε ή κατά κείθε;

Μπαίνει ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ. Είναι ντυμένος οθωμανικά, αλλά η στολή του είναι προσαρμοσμένη στη μαγκιά. Κρατάει δυο σπαθιά.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Πίσω κουτόμαγκες για θα σας κάνω φέτες! Για σπαν, αντάμη Καραγκιόζο. Πώς το κοζάρεις, να πούμε, το ντούπλεξ;

Οι δυο τους του κάνουνε νόημα κρυφό να δει τον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ. Ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ αργεί να τότε δει, τελικά τον βλέπει.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Εγώ λέω να του δίνω σιγά σιγά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Έλα δω ρε! Όχι μόνο μάσες και ξάπλες. Έχει και φάπες το δελτίο.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Οι μόρτες να πούμε πηγαίνουν το ξοπίσω, για τα μπόσικα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μπροστά θα πηγαίνεις, Σταυράκι. Κι εφ' όπλου λόγχη.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω εφέντη μ'!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ερχόμαστε, ερχόμαστε.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Και να πούμε, Χατζηφόβε, τα χανουμάκια, να πούμε, και οι κουτσουμπίνες πούθε πέφτουν;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε μετά αυτά. Ένα ένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τώρα έχει ξυλοφόρτωμα, μετά ξυλοκαβάλημα!
(Ξαφνικά.) Αέρααα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Σουλτάνες στα κονάκια σας!

Τρέχουν έξω. Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ αφρίζει και πάει πίσω τους. Η ΦΑΤΜΕ ξυπνάει.

ΦΑΤΜΕ

(Χαμένη.) Όνειρον είδα τρομερόν κι αγρίως εφο-
θήτην! Γιασμίν! Γιασμίν, σε κράζει η Φατμέ σου.
Μ' ακούς, δε με ακούς; Αχ, αχ! Ωιμέ!

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Στη μεγάλη αίθουσα του θρόνου του σαραγιού. Στο κέντρο ο θρόνος. Στις δυο πλευρές φρουροί. Στην είσοδο, αριστερά, δυο φρουροί επίσης. Μέχρι στιγμής στην αίθουσα βρίσκονται έξι-εφτά Οθωμανοί ανώτατοι. Ανάμεσά τους ο ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ, ο ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΓΑΣ, ο ΜΟΥΦΤΑΡΠΙΑΣΑΣ. Οι κινήσεις τους και το ύφος τους στις σιγανές τους κουβέντες δείχνει πως σίγουρα κάτι πρόκειται να συμβεί, κάτι σχεδιάζεται. Σε δυο στιγμές μπαίνει κι ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ από δεξιά, μαζί μ' έναν άλλον. Όλοι στρέφουν προς αυτόν, ψίθυροι, συνεννοήσεις, παίρνουν τις κατάλληλες θέσεις. Όλοι φοράνε σπαθιά. Ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ κάτι λέει σε έναν κι αυτός φεύγει γρήγορα έξω. Από αριστερά — από μεγάλη πόρτα ή από άνοιγμα — μπαίνει βαρύς κι επίσημος ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ. Στέκεται προσοχή κι αναγγέλλει.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Εφέντη Καραγκιόζ, μεγάλο Ντερβέναγα του σαραγιού, ερχέτ!

Προχωρεί, κάτι συνεννοείται με τον ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗ, παίρνει τη θέση του.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

(Μπαίνει δεύτερος.) Έρχεται! Έρχεται! Υποδεχτείτε τον!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Μπαίνει τρίτος, γεμάτος σπαθιά και γιαταγάνια.)
 Λέρες, προσκυνήστε την αυτού Καραγκιοζότη-
 τα! Γκέγχε κούζουμ; (Παίρνει θέση κοντά, δίπλα
 στο θρόνο. Ανοίγει τα μάτια του και κόβει την κίνηση,
 σε στάση ετοιμότητας.)

Μπαίνει ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Στην αρχή βάζει το κεφάλι
 του για να δει τι τρέχει. Μετά μπαίνει και συνέχεια θα πη-
 γαίνει πλάτη πλάτη προσέχοντας μη του τη φέρουνε. Σ'
 όλους θα υπάρχει εκνευρισμός, αλλά πιο πολύ στον ΚΑΡΑ-
 ΓΚΙΟΖΗ. Η στολή που φοράει είναι κάτι ανάμεσα σε στολή
 Βεζύρη και κλόουν. Κρατάει μια μεγάλη χρυσή κουτάλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Χαίρετε, χαίρετε! Σκύψτε ρε! Μαλαγάνες! Πιο
 χαμηλά ρε! (Στον ΣΤΑΥΡΑΚΑ.) Σταύρακα, το νου
 σου στον Βελλήγκαρο.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Απάνω τους, καμπούρη!

Όπως είναι όλοι οι Οθωμανοί σκυμμένοι, μπαίνει από δεξιά
 ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ. Μπαίνει κρυφά, έτσι που κανείς δεν το
 παίρνει είδηση. Κρατάει ένα τσουβάλι. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
 θα κοιτάζει και θα κάνει τάχα επιθεώρηση στους Οθωμα-
 νούς, που είναι πλάτη σχεδόν στο κοινό. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ
 θα αρχίσει να κλέβει τους Οθωμανούς. Θα τους παίρνει ό,τι
 γυαλίζει πάνω τους και θα τα ρίχνει στο τσουβάλι. Θα κλέ-
 βει πολύ πονηρά, έτσι που κανείς δεν θα το καταλάβει. Ο
 ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ θα τον δει για μια στιγμή και θα τα χάσει.
 Θα προσπαθήσει να τον διώξει, αλλά ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ θα τον
 απειλήσει μ' ένα σπαθί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Παχουλοί, παχουλοί, ε; Ε ρε Μπαρμπαγιώργο,

να τους είχες στη στάνη σου! Απ' την πέτρα γάλα
θα σου βγάζανε.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Έλα, κάθησε τώρα. Μην τους θυμώνεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Σ' έναν.) Μη σηκώνεσαι ρε! (Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗ.)
Άσ' τους λίγο να μυρίσουνε το χώμα. (Γι' αυτόν
που πήγε να σηκωθεί.) Δε μου λες, αυτός ο μεμέ-
ταρος ποιος είναι;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Ο Ταχήρμπεης. Κι ο άλλος ο Γιαταγάναγας.
Πρόσεξε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μάλιστα. Τα χρυσά κουτάλια και τα μεγάλα
πιρούνια, ε; (Ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ ανασηκώνει το
κεφάλι του και κάνει νόημα στον ΜΟΥΦΤΑΡΠΑΣΑ.)
Δεν κάθησα ακόμη, ε; Αυτός;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Ο Μουσταφάμπεης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Χαρήκαμε, χαρήκαμε, κουμάσια μπαγαμπόντι-
κα. Σταύρακα, τι νέα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Τάφος!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πρόσεξε τι θα πεις στο λόγο σου. Εγώ λέω να
μ' αφήσεις να τα πω εγώ, που έχω λέγειν, ευ-
φράδεια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σφετεριστή! Κλεψόθρονε! Γράψε: χίλιες βουρ-
δουλίες.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

(Τάχα.) Μάλιστα, αφέντη μου. Στις διαταγές σας. (Βλέπει τώρα τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ.) Βρε συ! Πω πω κλέφτης! Πω πω χαθήκαμε! Καραγκιόζη! Καραγκιόζη, διώχ' το. Πνίχ' το. Θα μας σφάζουνε. Θα μας σουβλίσουνε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε σπόρε! (Καταλαβαίνει τι κάνει.) Πω πω! (Το θαυμάζει.) Φτυστός ο πατέρας του ρε! Φτου σου παιδάκι μου! Κοίτα αλαφράδα!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε πρόγκα το, θα μας κόψουνε!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Άντε λε τσκλάβε. Ε τσκλάβε! Πατέλα, γυαλίζει τίποτ' άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Όχι ρε. Τρέχα στο δημοπρατήριο. Πήγαινε στον Ιακώβ να τα πουλήσεις. (Ξαναγυρίζει στους άλλους. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ θ' αρχίσει σε λίγο να κλέβει τα σπαθιά των Οθωμανών.) Επιθεώρηση μηδέν. Χατζηλοχία, βάρα σ' όλους ένα χρόνο κράτηση. Τι χάλια είν' αυτά ρε; Τι φάτσες είν' αυτές; Τι κοιλιές είν' αυτές; Τρώτε με χρυσά κουτάλια, ε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε πήγαινε στο θρόνο, μην καθήσουνε αυτοί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι! (Τρέχει στο θρόνο, πάει να κάτσει. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ και μαζί του όλοι οι Οθωμανοί βγάζουν φωνή έκπληξης. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ κόβεται, δεν κάθεται.)

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Ποιος μεμέτης είπε «α»;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ

Μη. Μην καθήσεις στο θρόνο. Απαγορεύεται.
Είναι για τον Βεζύρη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε και πού θα καθήσω ρε; Ορθός θα μείνω; (Πάει να ξανακαθήσει. Πάλι οι ίδιες αντιδράσεις.) Ε, σκασμός ρε! Φάτε χώμα! Σκύψτε! (Υποκλίνονται.) Τώρα ξεράστε το. (Σηκώνονται.) Μη μιλάς ρε! Μην κουνιέσαι ρε! Κουνήστρα! Σταύρακα, τι νέα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Νέκρα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κάνουνε τους ψόφιους, ε; Εδώ η ανταρσία μείνεται σε στεριά κι ωκεανούς κι αυτοί κάνουνε τους ψόφιους! Λοιπόν... Είπα λοιπόν, λοιπόν, λοιπόν... Πατσάδες και φαγάδες μου, ντερβισάδες, καλοπερασάδες και κλοτσογρονθοπατινάδες... (Οι Οθωμανοί κινούνται ύποπτα, ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ αρχίζει να τρέμει.) ...Να με ρε... ήρθα... Σταύρακα, τον Βεληγκέκαρο... Ήρθα, καλώς με και κακώς με βρήκε... (Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.) Τι λέω ρε; Κινούνται... τι λέω... λέγε... Σταύρακα... Αντίο κόσμε... Λέγε ρε!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ

(Του υπαγορεύει.) Εξοχότατοι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Εξομότατοι.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ

Ο πολυχρονεμένος μας Βεζύρης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ο Πονήρης ο λιγόχρονος.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πρόσεξε μωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Προσοχή ρε!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Όχι έτσι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Όχι έτσι ρε!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Χαθήκαμε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Θα σας χάσω. Θα σας εξαφανίσω!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μην κάθεται στο θρόνο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πίσω ρε από το θρόνο μου!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Σήκω! Σήκω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κάθομαι! Αγλαΐα, Αλλάχ, χωρέστε με! Τέρμα τα δίφραγκα!

Κάθεται φαρδιά πλατιά στο θρόνο. Λες κι αυτό ήταν το σύνθημα, όλοι μαζί οι Οθωμανοί φωνάζουνε «Αλλάααχ!» και κάνουν μια κίνηση προς τον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ τραβώντας τα ανύπαρκτα σπαθιά τους. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ μόλις τα 'χει μαζέψει όλα στο τσουβάλι. Οι Οθωμανοί μένουν έκπληκτοι κι ακίνητοι. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ έχει λιποθυμήσει. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ έχει χωθεί στο θρόνο, σκεπαζόμενος με τα χέρια του όπως όπως. Ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ κρύφτηκε από πίσω. Όλ' αυτά σ' ελάχιστες στιγμές. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ, που πή-

γαινε να το σκάσει, αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει. Βγάζει φωνή θριάμβου.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Αέλα! Αέλα! Λε καμπούλη. Πατέλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Πετάγεται, βλέπει.) Σταύρακα, στα όπλα! Έφοδος!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Βγαίνει.) Πίσω τουρκόμαγκες!

Βγάζει τα σπαθιά του. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ βγάζει απ' το τσουβάλι σπαθιά και χτυπάει. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ χτυπάει με την κουτάλα τα κεφάλια των Οθωμανών, που πέφτουν ένας ένας. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ κρυμμένος τραβάει τα πόδια τους. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ δαγκώνει, κλοτσάει. Το ίδιο κι ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Απ' τους Οθωμανούς ξεφεύγουν και το σκάνε ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ, ο ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ κι ο ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΓΑΣ. Όλοι οι άλλοι πέφτουν χάμω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Απ' την αρχή της σύγκρουσης φωνάζει και καθοδηγεί.) Κυκλωτικά ρε! Χτυπάτε! Σπάστε τα κεφάλια!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Ζήτω ο καμπούλης!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Δάγκωσε ρε! Τσίμπα! Ζήτω. Ζήτω εγώ! Σταύρακα, τι νέα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Που ξιφομαχεί στον αέρα με το πάσο του και χτυπάει κατά τύχη τους Οθωμανούς.) Κάνε δουλειά σου. Γκέγκε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

(Γι' αυτούς που θα το σκάσουν.) Πιάστε τους! Το σκάνε! Δειλοί!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σταύρακα, απάνω τους!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Στον ΚΟΛΗΤΗΡΟ.) Έμπαινε, σπόρε!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Ζήτω ο ρεζίλης ο Βεζύλης!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πού 'ναι ρε ο Βεληγκέκας; (Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ βρίσκεται πεσμένος καταγής. Τώρα πετάγεται με μορφασμούς πόνου και στέκεται προσοχή.)

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω διαταγές, μεγάλο εφέντη Καραγκιόζ! (Υποκλίνεται.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Σαλτάρει στην αγκαλιά του και παίρνει ύφος θριαμβευτή.) Λόχοοος! Προσχήρη! (Οι άλλοι συνεχίζουν όπως πριν, ζαλισμένοι.) Δεν ακούτε ρε! Συνωμοτάκια τέλος! Προδοτάκια κοπάνα! Παλατάρια στις χερούκλες μας! Βουρ! Βουρ για πλιάτσικο! Αέλαα!

Δείχνει με το χέρι του σαν τον Κολοκοτρώνη. Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ τον κουβαλάει γρήγορα προς τα μέσα. Πίσω του τρέχει ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Λιγούρη! Λιγούρη πια!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Γκοοολ! Γκοοολ!

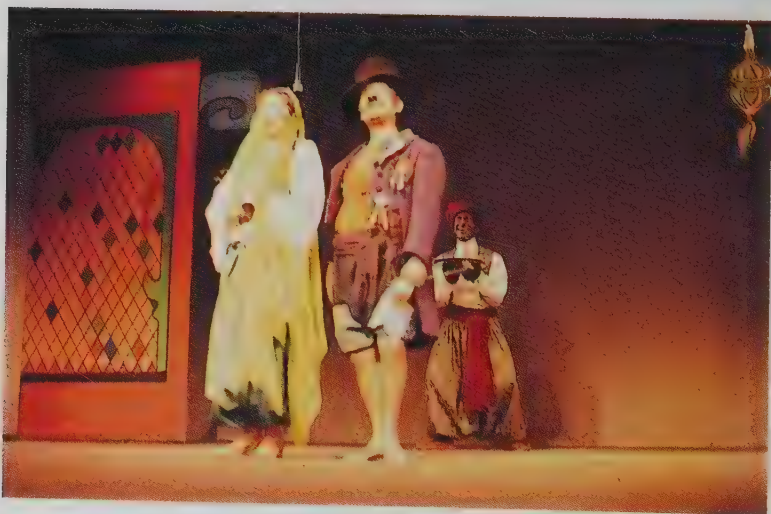
ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

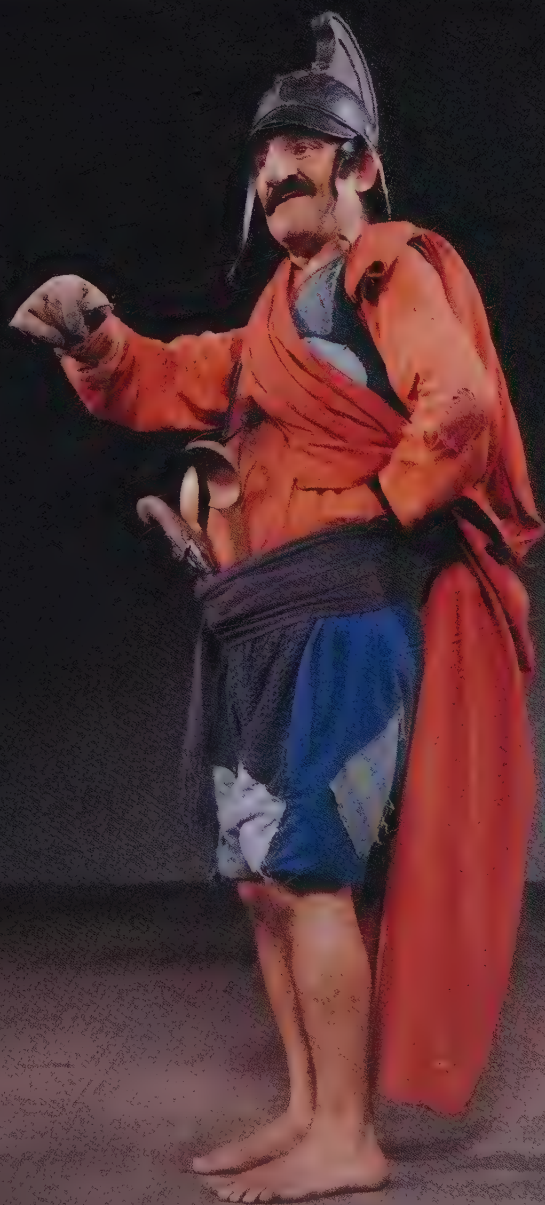
Πίσω, ρε κουτόμαγκες!

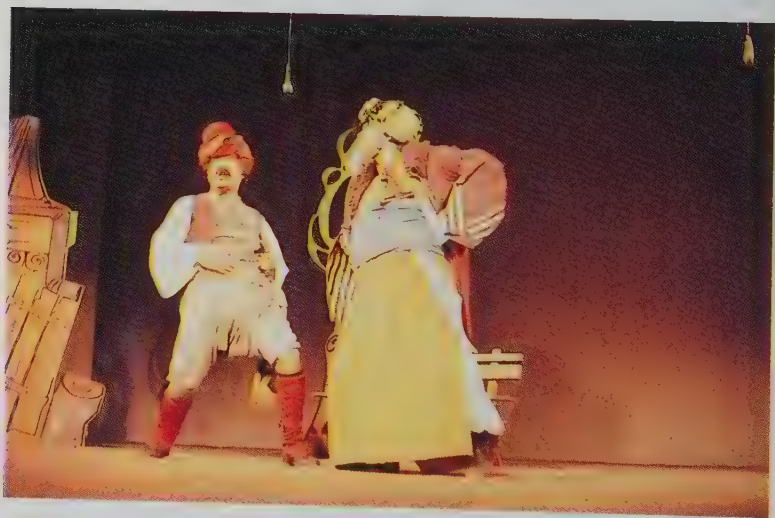
Βγαίνουν όλοι.

(Σ.τ.Σ.) Την ώρα της μάχης μπορεί να γίνει και το εξής. Να βγουν απ' τη μια η Φατμέ κι απ' την άλλη ο Γιασμίν, να φωνάζουν τρυφερά ο ένας τον άλλο, να περάσουν μέσα από τους άλλους σαν να μην τρέχει τίποτα, ν' αγκαλιαστούνε σε μια γωνιά και να μείνουνε εκεί, σαν ερωτευμένοι, άσχετοι με ό,τι συμβαίνει γύρω τους.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΝΤΙΜΗΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ*

*Η σκηνή αυτή θα παιχτεί με φιγούρες, σε μπερντέ, από
καραγκιοζοπαίχτη. Βγαίνει ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Ο ΚΟΛΗ-
ΤΗΡΟΣ είναι πάνω στη σκεπή της καλύβας.*

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Αφού ρίξει μια ματιά.) Μωρή Αγγλαία, πού 'σαι
μωρσή; Κανείς δεν ήρθε.

ΑΓΛΑΪΑ

(Βγαίνει.) Τι μου το λες; Φίλοι σου είναι. Γιατί
δεν έφερες τους σκλάβους να κουβαλήσουνε και
να μην έχουμε ανάγκη αυτούς τους αλήτες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αφού σου είπα μωρή, έχουμε στενότητα από
σκλάβους. *(Βλέπει τον ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟ, που
μόλις έχει μπει.)* Αυτός εκεί ποιος είναι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

Ιγώ είμι ανηψούδι μ'. Ο θειόκας σου, μαθές.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε μπάρμπα, και γιατί δε μιλάς;

* (Σ.τ.Σ.) Στη σκηνή αυτή ο караγκιοζοπαίχτης έχει
απόλυτη ελευθερία να πει και να κάνει ό,τι θέλει, κρατώντας
μόνο το βασικό θέμα της: το ξεκουβάλημα από το σαράι στην
καλύβα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

Περιμένω τσι διαταγούλες σ', ουρέ σαφκαλια-
σμένου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι λες, ρε μπάρμπα; Το γιαούρτι σε κούτιανε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

Μο' γινες γχιουλέκας, ουρέ; Τα κατάφιρες, ουρέ
θεουμπαίχτηκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τώρα! Να 'ταν κι άλλοι! Όλους τους Μουστα-
φάδες τούς έκανα μια μπουκιά.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

Ουρέ, τι μ' κρεν'ς; Με μουσακάδες πολέμ'σες;
Κι δε μι φώναξίς να φάου κι ιγώ χιλιαδούλα; (Ο
ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ τού πετάει ένα κεραμίδι.) Ωχ, ου έρ-
μος. Πάει η καρκάλα μ'! Ουρέ, θα σε αφαλου-
κόψω. Τι μι πιτάς ιμένα κираμίδια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε μπάρμπα, μουρλάθηκες;

Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ πετάει κι άλλο κεραμίδι.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

Να τα ουρέ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε σπόρε! Το θείο σου βαράς ρε. Ρίξ' του άλλο
ένα. Παιδί είναι, ρε μπάρμπα, παίζει.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Μπαρμπούλαρε, αυτός ο καμπούλης μού είπε να
σ' τα πετάξω, για να κάνει λέει πλάκα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

Ουρέ, θα σι κόψου!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Ντώσ' του. Ντώσ' του.

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Βρε θείε, δε σταματάτε τώρα. Άντε μπρος, πηγαίνετε να κουβαλήσετε τα πράγματα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

Έχε χάρη ουρέ την ανιψούδα μ'. Πού 'ναι μουρσή αυτούνα ταπραματούλια;

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Τιπραματούλια θείε. Είναι πολλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Εγώ καλά είναι να μην κλέβω. Άμα κλέβω...

Μπαίνει ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Καραγκιόζη! Άντε, τι καθόσαστε. Γρήγορα να κουβαλήσουμε, πριν έρθει ο Βεζύρης και μείνεις ρέστος. (Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ τού πετάει κεραμίδι.) Ωχ! Πανάθεμά σε, γρουσουζή.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Τι βλίζεις λε το μπαμπάκο μου; Εγώ το 'λιξα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Είδες φρουρός ε;

Μπαίνει ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Πίσω ρε κουτόμαγκες. (Του 'ρχεται κεραμίδι.) Αμάν Βαγγελίστρα μου! Κι ο ουρανός σφοντύλι λίγο είναι.

Μπαίνει ο ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

Ουίτ. Ουίτ. Είν' εδώ ο καλός μου φίλος Καραγκιόζης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Στον ΚΟΛΗΤΗΡΟ.) Πες του ρε.

Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ πετάει κεραμίδι στον ΜΟΡΦΟΝΙΟ.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

Αχ, η μυτούλα μου!

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Βρε, θα ξεκουβαλήσετε καμιά φορά; Τεμπέλληδες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Λόχοοος! Προσχή! Κλίνετε επί σαραγιού! Εμπρός! Μαρς. Εν δυο, χεί χοπ! Αλτ!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Μπαμπάκο, έλχεται ο Νιόνιος.

Του πετάει κεραμίδι πριν ακόμη μπει, ακούγεται θόρυβος και φωνή πόνου. Μπαίνει ο ΝΙΟΝΙΟΣ.

ΝΙΟΝΙΟΣ

Αμάν ψυχούλα μου, Καραγκιόζο, πάει να πει, δεν τέλειωσε ακόμη ο πόλεμος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αυτός τέλειωσε. Τώρα έχουμε άλλον. Τον ειρηνικό πόλεμο.

ΝΙΟΝΙΟΣ

Ψυχούλα μου, θέλω να πω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Προσκύνα ρε! Εμπρός, πάρε θέση! Έτοιμοι; Φορτίον πρώτον: φασόλια.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

(Κρατάει το τέμπο.) Έι... οπ! Έι... οπ! (Όλο και πιο γρήγορα.)

Καθένας που θα παίρνει το τσουβάλι στις πλάτες του από τον άλλον θα βγάζει κι αγκομαχητό.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

Πιο σιγά, ουρέ καταραμένου!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Ντούλευε, τσκλάβε! -Ντούλευε!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Καραγκιόζη, όλα στην καλύβα θα τα βάλεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σκάσε και κουβάλα. Φορτίον δεύτερον: φακές.
Πιο γρήγορα ρε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Αμάν, αδερφάκι μου πεινάλα, μας ξεθέωσες. Όχι τίποτις άλλο, αλλά έχουμε και κάποια ραντεβού με κουτσουμπίνες. Γκέγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Φορτίον τρίτον: φρου φρου κι αρώματα για την εξοχοτάτη Αγλαΐα.

ΑΓΛΑΪΑ

Με προσοχή, ε;

ΝΙΟΝΙΟΣ

Ψυχούλα μου, το καλύβι φίσκαρε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Φορτίον τέταρτον: βαρέλια λάδι. Δουλεύετε ρε!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

Ορέ ανιψούδι μ', τι θα γένει με κεια τα κατσικο-

μούλαρα που μ' άταξες; Θα μι τα δώσεις για οχ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κουβάλα, μπαρμπούλη, και θα τα πάρεις. Θα σου τα στείλω ταχυδρομικώς.

ΝΙΟΝΙΟΣ

Το καλύβι μπούκωσε.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Λέει τσέματα, πατέλα. Χωλάει ακόμα κι ακόμα κι ακόμα.

Ακούγεται τριξίμο φοβερό και το καλύβι αρχίζει να σπάζει και να πέφτει. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ πηδάει στη μύτη του ΜΟΡΦΟΝΙΟΥ. Γίνεται το σώσε — καιρός ν' αυτοσχεδιάσει ο караγκιοζοπαίχτης — κι η σκηνή θα τελειώσει με χορό καρσιλαμά, απ' όλους μαζί.

Στη σκηνή αυτή ο караγκιοζοπαίχτης έχει απόλυτη ελευθερία να πει και να κάνει ό,τι θέλει, κρατώντας μόνο το βασικό θέμα της: το ξεκουβάλημα από το σαράι στην καλύβα.

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

Στη μεγάλη αίθουσα του θρόνου. Αριστερά από το θρόνο κοιμάται ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ, δεξιά του ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ. Φοράνε τις στολές τους. Φαίνεται πως ο ύπνος τούς πήρε εκεί που φύλαγαν σκοπιά στο θρόνο. Ροχαλίζουνε. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ βαριά και άτσαλα, ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ παθιαίρικα.

Μπαίνει ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ καβάλα στην ΑΪΨΕ.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Ντε μωλήν Αϊσέ. Τλέξε.

ΑΪΨΕ

Ωχ, η έρμη τι έπαθα.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Ντεεε! (Βλέπει τους άλλους που κοιμούνται.) Σσσσ.
Πρρρ. Σιγά μωλή! Ντώσ' μου κείνο το μήλο. (Η ΑΪΨΕ τού το δίνει.) Μόλις ακούσεις το μπουμ, να τλέξεις γλήγορα, έτσι;

ΑΪΨΕ

Άντε γιόκα μου. Κόπηκα.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Θα φας πάτσες, μωλή, να καλδαμώσεις. Ένα ντύο τλία.

Πετάει το μήλο πάνω στο σκηνικό, στα κεφάλια τους. Με

το θόρυβο που κάνει, ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ θα πεταχτεί.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

(Τρέχει έξω με την ΑΪΣΕ.) Μποήτια. Αααα. Στα όπλα λε! Αέλαα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μανούλα μου, βουρδούλακες! Φρουρός. Σταύρακα! (Βλέπει τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ λίγο πριν βγει.) Ρε σπόρε. Θεμά το γονιό σου.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Μισοκομισμένος.) Πίσω και σας έφαγα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τον καρπαζώνει.) Φάε τη φάπα σου να μάθεις. Ρε συ, φρουρός είσαι συ; Ξύπνα ρε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Αδερφάκι σουλτάνε, το οποίον, να πούμε, δηλαδή, γκέγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σιχτίρ ρε τρίχα. Ε τρίχα. Καπάνταη της δεκάρας. Θα μας τη βουτήξουνε ρε την εξουσία, κατάλαβες; Κι ύστερα ποιος τον ακούει τον Αλλάχ.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Φοβάσαι τους Βελήδες; Κιοτήδες είναι, σου το λέει ο Σταυρής.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Άντε ρε βαλάκα. Μα βαλάκας είσαι ρε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Βγάζει έξω δυο σουγιάδες.) Μη μου τη βγαίνεις, αδερφάκι, για θα σφαχτούμε σαν τις κότες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τον καρπαζώνει.) Βάλε ρε μέσα τις σούστες, μαχαλόμαγκα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

(Τις βάζει.) Μόλις που το σκεφτόμουν. Μανία σου να με προλαβαίνεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ο Χατζατζάρης πού είναι ρε; Όλο κοπάνα την κάνει ο χαχαμίκος. Πού τον χάνεις, πού τον βρίσκεις, στην κοπάνα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Βάλε τη μυτάρρα σου και μύρισε. Όπου βρεις τη μάσα, εκεί θα είναι κι ο Χατζηφιόγκος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Όλο δεν πεινάει κι όλο τρώει τον αγκλέορα! Εδώ που τα λέμε, ένα κοψιδάκι το 'τρωγα, εσύ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Κοψιδάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τρόπος του λέγεις ρε! Ας είναι και ταύρος. Γιατί, όπου να 'ναι, πάλι θ' αρχίσει η λιγούρα. Θα 'ρθει ο τρελοβεζύρης, θα μας δώσει μια κλοτσιά κι έξω απ' την πόρτα. Κατάλαβες φίλε μου! Πολεμάω εγώ, γίνομαι στρατηλάτης εγώ και στο φινάλε μου 'ρχονται οι άλλοι και μου πετάνε αέρα στη διπλή.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Και δηλαδή, βλάμη κι αντάμη, δεν το πιάνω, να πούμε, το κύμα σου. Πώς την ανθίζεσαι όλη τη δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι θες να πεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Μην είσαι μάπας, αδερφάκι πεινάλα! Κρίμας. Κρίμας λέω και σε νόμιζα παιδί από σπίτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Γιατί, Σταυράκι, δε σου γεμίζω το μάτι; Προσκύνα ρε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Διάταξον μεν, μόκολα δε. Κι άκου πώς την κι-
λάρει τη δουλειά ο Σταύρος από το Βροντάδο.
Με παρακολουθείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Λέγε ρε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Είσαι, να πούμε, γκιουλέκας, για δεν είσαι; Εί-
σαι και του μοιάζεις. Είσαι δερβενάγα βαριά κι
ασήκωτη; Σκέτος. Το λοιπόν και διά ταύτα, ό,τι
γουστάρεις κάνεις. Γουστάρεις μένεις, γουστάρ-
εις φεύγεις. Κι άμα γουστάρεις μένεις και δε
γουστάρεις φεύγεις, μένεις. Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Αρχίζει να μπαίνει σε σκέψεις.) Ρε συ, τρελάθηκες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Ο Σταυράκης πόποτε τρελός, καθότι μάγκας
και μπεσαλής. Ξύσε λίγο την κούτρα σου να
φύγουνε οι ψείρες και σκέψου. Σκέψου, αδερφά-
κι, τα χρόνια και τις Κυριακάδες που τη βγά-
ζαμε μαρμίτα και παντελόνη τζογαδούρα, καθότι
μπερντές για ύφασμα περίσσιο δεν υπήρχε. Σκέ-
ψου τις φάπες και τις κατραπακιές και τα βρα-
δάκια που τη βγαίναμε στη ζήτα, καθότι χαρ-
μάνηδες και βέρτζινοι. Σκέψου. Σκέψου, που σου
λέω, όλα τούτα τα τερτίπια και τα μπεηλίκια,
τις καλύβες και τα σαράγια των πασάδων, την
μπασακλάσα και τους μεμέτηδες. Εγώ τι να σου
πω, αδερφάκι, χρόνια στο κουρμπέτι, αλλ' άπαξ
και μπήκα εδώ, να, μ' αρέσει. Την ξαπλάρω φίνα

και ωραία, φαί καλό, πιοτί, χανουμάκια και κουτσουμπίνες, όλα στη διάταξη. Γκέγκε; Εγώ μπήκα. Κι άπαξ και μπήκα δεν εξέρχομαι, εξό σε τέσσερις καβάλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Γεμάτος σκέψεις.) Ρε συ... δηλαδή... είσαι καλά ρε;... Ω ρε μανούλα μου... δηλαδή... Ρε συ, λες να μείνουμε για καλά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Γιασπάν και μπράβο σου. Είσαι ασίχης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε συ, θα με μουρλάνεις ρε! Κι ο Βεζύρης ρε συ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Νενίκηκας για δε νενίκηκας; Το λοιπόν, να πούμε, γιατί ν' αφήσεις να σου κάνουνε σελέμα τις δάφνες σου και τα καλά τους;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε συ για το Βεζύρη δε νικήσαμε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Κι ο Βεζύρης για ποιον ήθελε να νικήσουμε; Για το φιλαράκι, να πούμε, τον Αλλάχ; Άσε μας, ρε βλάμη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Και τι θα του πούμε ρε; Αυτός είν' άγριος.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Σχύψε! Αυτό κι άλλο ουδέν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τα 'χει χάσει.) Δηλαδή... κάνω ό,τι γουστάρω, ε; Τρω και ξανατρώ. Πίνω και πάλι πίνω. Κοιμάμαι, ξυπνάω, περπατάω ξυπόλυτος, γδυτός ή μεταξένιος, διατάζω, κλέβω, σκοτώνω, σφάζω, κλάνω. Κι άμα γουστάρω μένω και δε γουστά-

ρω φεύγω, τότε μένω. Κι άμα μείνω, έμεινα. Είμ' εδώ! Ο Γκιουλέκαρος ο φοβερός! Σταύρακα, είμαστε δω! Εγώ είμ' εδώ. Μένω! Δε φεύγω! Σταύρακα, να σε φιλήσω.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Θα πέσουμε στο μούχι, ολοσούμπιτοι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Έχει να γίνει της κακομοίρας! Το σώσε. Της τρελής και της παλαβιάρας. Πάστες, λουκουμάδες, παστέλια, χαλβάδες και πάλι παστέλια, όλα στις χερούκλες μας. Ω ρε μάνα μου! (Αλλάζει.) Ρε θα πέσει φάπα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Μη μου τη σπας, αδερφάκι! Τα στρατά μαζί σου είναι. Ο κουτόμαγκας ο Βελής προσκυνάει για πάρτη σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε είσαι καλά; Αυτός είναι με το νικητή. Όποιον νικάει, τσουπ, τον προσκυνάει. Κι ο Μουσταφάκος που την κοπάνησε; Κι ο Ταχνηήμπεης; Κι ο Γιαταγάνης; Άπαπα! Να μου λείπει, Σταυράκι! Ό,τι φάμε κι ό,τι αρπάξουμε, ξον σφαλιάρες, έρχεται ο Βεζούρλιακας, του δίνουμε πίσω την καρέκλα του και δρόμο.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Πριτς και την πάτησες. Καθότι, να πούμε, εδώ που μπήκαμε είναι η πόρτα μας η τελευταία. Πολλά τα κόλπα εδώ μέσα κι άπαξ ελόγου σου τα μυριστείς είναι να σε κλαίνε οι δούλες. Μόλις μπει ο Βεζυράκος, καθότι ξύπνιο παλικάρι, θα πει: «Οκεί, μάπες, πολλά ξέρετε, πολλά είδατε, πολλά ακούσατε», οίον σημαίνει: τάφος. (Κάνει σήμα με το χέρι του πως θα τους πάρουνε το κεφάλι.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, τι θα κάνουμε ρε! Δεν μπορώ άλλο ξύλο.
Βαράνε άσχημα ρε!

*Έρχεται ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ, υποκλίνεται και αναγγέλλει
δυνατά.*

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Εφέντη μ', μεγάλο Βεζύρ ερχέτ!

*Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ κι ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ μπερδεύονται ξαφ-
νικά. Τους πιάνει φόβος και ταραχή.*

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Κρυφά.) Λέγε ρε! Τι θα κάνουμε ρε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Ο σώζων εαυτόν σωθήτω.

*Μπαίνει ο ΒΕΖΥΡΗΣ ανοιχτόκαρδος. Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ τον
προσκυνάει.*

ΒΕΖΥΡΗΣ

(Στον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ.) Γεια σας, ωρέ γκριαούρ!
Μπράβο ωρέ! (Τον χτυπάει στην πλάτη, ο ΚΑΡΑ-
ΓΚΙΟΖΗΣ κι ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ φοβούνται.) Ακόμη
πιλαλάει ο Μουσταφάς, ωρέ! Χα Χα. (Κάθεται
στο θρόνο.)

*Οι δυο τους προσέχουνε τον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ, που τους κοι-
τάζει.*

ΒΕΖΥΡΗΣ

(Ξαπλώνει στο θρόνο.) Αχ, ξεκουράστηκα ωρέ.
Φύγανε τ' αγκάθια απ' το θρόνο μου. Φύγανε τα

μαμούνια απ' το σαράι... Για δε μιλάς, ωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ωρέψιμο να σε πιάσει, σκατόγερε! Σταύρακα, πώς πάει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Αδιέξοδον.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Ποιος είναι φτούνος, ωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ο υπασπιστής μου.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Σταυράκης απ' το Βροντάδο Σύρας. Γιασπάν.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Για δεν προσκυνάς, ωρέ γκιαούρη, τον Βεζύρη σου;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Ώπατις, να πούμε, άρχισε το στρίμωγμα... Ορίστε;... Φιλαράκι δερβέναγα, ποιος είναι ο κύριος;

ΒΕΖΥΡΗΣ

Ο Βεζύρης σου είμαι ωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μαύρη είναι η νύχτα στα βουνά...

ΒΕΖΥΡΗΣ

Προσκύνα ωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, για στάσου κυρ Βεζύρη. Για στάσου, μην τα παραλέμε.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τι λες ωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Με ρέγουλα, ε; Σου είπα: είν' ο υπασπιστής μου.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τι έχει να κάνει ωρέ; Μπρος στο Βεζύρη ούλοι σκύβουνε το κεφάλι τους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Δεν έχει τι να πει, ψάχνουν ακόμα για τρόπο διαφυγής.) Ούλοι, ε; Μάλιστα... Σωστόν, σωστόν. (Ξαφνικά.) Και δε μου λες, Βεζυράκο, κι ο Μουσταφάς; Κι ο Γιαταγάνης;

ΒΕΖΥΡΗΣ

Κι αυτοί ωρέ! Ή που θα φανερωθούν σκυφτοί ή που θα τους φάει το σκοτάδι. Κι εσύ, ωρέ Καραγκιόζ, ό,τι σου είπα ψες ήταν για ψες, ωρέ. Ξέχασ' το και σκύψε, ωρέ, να προσκυνήσεις το Βεζύρη σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Δε γίνεται, λόγω τιμής. Έχω καταπιεί κάτι παλούκια κι άμα σκύψω θα σπάσουνε.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τι είπες ωρέ γκιαούρ! Βελή!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Όλο άγρια χαρά.) Πω διαταγές, εφέντη μ'!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Σαβλάκωσέ τους, ωρέ τους άπιστους! Δώσ' τους να καταλάβουν τη δόξα του Αλλάχ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Που ψάχνει απεγνωσμένα να βρει τι θα κάνει, ξαφνικά, μεταξύ σοβαρού και αστείου, μεταξύ φόβου και θράσους, φωνάζει στον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ.) Βεληγκέκα! Προσκύνα ρε! (Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ ξαφνικά μένει άπορος. Ο ΒΕΖΥΡΗΣ πετάγεται άγριος. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ παρασύρεται από το φόβο του.) Σκύψε ρε!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τον Βεζύρη σου, Βελή! Προσκύνα τον Βεζύρη σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Εμένα ρε! Το νικητή! Το στρατηλάτη!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Βελή!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Θα σε δέσω φιόγκο, φουκαρά μου!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Θα σε σουβλίσω, ωρέ Βελή! Προσκύνα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Θα σε παλουκώσω ρε!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Θα σε χτίσω ζωντανό, ωρέ. Προσκύνα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τη Φατμέ ρε! Θα σου δώσω τη Φατμέ!

ΒΕΖΥΡΗΣ

(Ρίχνει στα πόδια του ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ ένα σακουλάκι χρυσάφι.) Πάρ' τα, ωρέ Βελή! Δικά σου, ωρέ, και μην προσκυνάς. *(Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ σκύβει να πάρει το σακούλι, ο ΒΕΖΥΡΗΣ τού πιάνει με λύσσα το κεφάλι και το κρατάει σκυφτό.)* Μείνε κει, ωρέ! Σκύψε! Προσκύνα! Γονάτισε! Και τώρα, ωρέ τρανέ Βελή, σήκω και χτύπα τα κεφάλια τους! Σπάσ' τα, ωρέ! Απάνω τους!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Χεστήκαμε, αδερφάκι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Δρόμο!

Πάνε να το σκάσουνε, αλλά ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ πετάγεται, άγριος και λυσσασμένος. Τους χιμάει, τους κυνηγάει μια στιγμή και μετά απλώνει τις χερούκλες του και τους γραπώνει από το λαιμό κι ετοιμάζεται να τους χτυπήσει τα

κεφάλια. Κείνη τη στιγμή μπαίνει ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ και, πριν αντιληφθεί τι γίνεται, φωνάζει.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Καραγκιόζη! Καραγκιόζη! Σου φέρνω νέα απ' τον Μουσταφάμπεη.

Παίρνει πρέφα τι γίνεται. Κοκαλώνει. Αλλά ήδη έχουν κοκαλώσει κι ο ΒΕΖΥΡΗΣ κι ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ, χωρίς ν' αφήσει τους λαμούς τους.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τι φέρνεις, ωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μην πεις τίποτα ρε, θα σου πω το αίμα.

Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ τον σφίγγει.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Κανε μόκο, φιόγχε. (Τον σφίγγει κι αυτόν.)

ΒΕΖΥΡΗΣ

Λέγε ωρέ τι μου σκαρώνει πάλι φτούνο το σκυλί!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

(Το σκέφτεται λίγο, βλέπει τον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ και τον ΣΤΑΥΡΑΚΑ που του κάνουν όσες χειρονομίες μπορούν, και τελικά λέει ψέματα.) Πολυχρονεμένη μου Βεζύρη, ο Μουσταφάμπεης έρχεται με στρατό κατά πάνω στο σεράι.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τ' είπες ωρέ!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Και μόνο ο Καραγκιόζης μπορεί να τότε διώξει.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Σκυλιά! Σκυλιά!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Τα χεί μπλέξει. Χωρίς ν' αφήσει τους άλλους δυο, γυρίζει προς τον ΒΕΖΥΡΗ.) Εφέντη μ'... διαταγές.

ΒΕΖΥΡΗΣ

(Δεν τον ακούει. Πηγαίνει προς τα έξω, μ' ένα ύφος σαν σε παραληρητική κατάσταση.) Αλλάααχ! Αλλάααχ! Αλλάααχ!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Απεγνωσμένα.) Εφέντη μ'...

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ κι ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ του ξεφεύγουν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Προσκύνα ρε!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Προσκυνάει μυξοκλαίγοντας.) Διαταγούλες, εφέντη μ'.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τον καρπαζώνει.) Πιο κάτω ρε! Μην κουνηθείς, θα σε σουβλίσω. Ή μάλλον, θα σε χτίσω ζωντανό. Χα. Μάθαμε και καινούργια κόλπα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Κουτόμαγκα! (Του δίνει μάγκικη κλοτσιά. Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ πέφτει, ξανασηκώνεται και ξαναπροσκυνάει. Θ' ακούγεται το κλαψούρισμά του.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι έγινε ρε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μην το ξεχάσεις ποτέ αυτό. Σου έσωσα τη ζωή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τον καρπαζώνει.) Λέγε ρε Χατζηβαλάκα.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Α, που να σου κουλαθεί! Βρε, σου λέω, θα γίνουμε πλούσιοι! Πολύ πλούσιοι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Λάλα το, να πούμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Στον ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ.) Ε, πάψε ρε! Αστεία το κάναμε. Εντάξει, τράβα φύγε τώρα.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω εφέντη μ'. Πω για εφέντη μ'.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Είπα στρίβε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Στον ΣΤΑΥΡΑΚΑ.) Άσ' το παιδί ρε!

Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ φεύγει πίσω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε συ, θα μιλήσεις ή θα σε χτίσω;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Είπα ψέματα. Ο Μουσταφάς δεν έχει τίποτα. Κρύβεται σαν το διάολο και δίνει φλουριά. Δίνει χρυσάφι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Σε ποιον;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, σε μένα ρε! Συνέχισε.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Μου 'πε να σου πω πως θα σου δώσει χίλια γρόσια, αν πας μαζί του κι αφήσεις το Βεζύρη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ω ρε μάνα μου. Και πόσο είναι ρε αυτά τα γρόσια;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Χίλια. Χίλια χρυσά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε μίλα μου να καταλάβω. Πόσες φασουλάδες είναι;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Οουουου. Για όλη σου τη ζωή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Έτσι, ε; Και δε μου λες, για κρεμμύδια δε δίνει τίποτα;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αυτά μου είπε. Σκέψου, για όλη σου τη ζωή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ναι ρε, αλλά χωρίς κρεμμύδι; Χωρίς μια κουλιά σκόρδο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Μην είσαι κορόιδο, αδερφάκι. Χίλια δίνει, ζητάμε δύο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αυτό είναι! Ζητάμε δύο. Ζητάω δυο χιλιάρικα!
Να πάω μ' αυτόνε, ε; Θέλει να πάω μ' αυτόνε;
Χα. Θα πληρώσει! Όλα πληρώνονται, κόσμε!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Να σου πω εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε, ακόμ' εδώ είσαι; Το γοργόν και γρόσια έχει ρε. Τρέξε!

Μπαίνει η ΑΓΛΑΪΑ με τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ. Η ΑΓΛΑΪΑ φοράει μια χρυσοποίκιλτη φορεσιά και πολλά γυαλιστερά φρου-φρου. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ μια στολή πολεμιστή, βαριά, είναι σαν «αστακός». Περπατάνε κι οι δυο δύσκολα κι αβόλευ-

τα. Η ΑΓΛΑΪΑ με το ζόρι προσπαθεί να έχει ύφος βεζύραινας. Είναι κι οι δυο τους αστείοι. Οι άλλοι τρεις τούς κοιτάζουνε σαν χαζοί. Δεν τους ξεχωρίζουν αμέσως. Ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ υποκλίνεται στην ΑΓΛΑΪΑ. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ τού δίνει κλοτσιά. Το ίδιο και στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι φρούτα είν' αυτά; Σα γνωστά μού φαίνονται.
Σα σάπια φρούτα, που τα 'χουνε βαμμένα.

ΑΓΛΑΪΑ

(Ξεσπάει.) Τον κακό σου τον καιρό, αγαίρευτε!
Εγώ βρε σα σάπιο φρούτο; (Τον απειλεί. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ βγάζει μια σπαθάρα.)

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Πλοσκυνάτε, λε τσκλάβοι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Α! Το μπασμένο είναι! Τι κάνεις, μωρό μου! Τα σέβη μου, εξοχοτάτη!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Μανδάμ! (Της φιλάνε το χέρι, που το δίνει άτσαλα.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Άλα της, άλα της. Ρε συ, ο καρνάβαλος! Πώς έγινες μωρή έτσι;

ΑΓΛΑΪΑ

Πώς έγινα έτσι, ε; Έννοια σου και θα σου δείξω εγώ. Επειδή εσύ με περιφρονείς, επειδή εσύ με συνήθισες, νομίζεις πως δε λάμπει πια η ομορφιά μου! Χα. Θα βγάλεις κάτι κέρατα, να!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε σπόρε!

ΑΓΛΑΪΑ

Κλείσε βρε το βρομόστομά σου! Μην ξαναπείς

τον πρίγκιπά μου «σπόρο», γιατί θα διατάξω τον κύριο Ταχήμεπη να σε χτίσει, φουκαρά μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Να τα μας. Τα 'μαθε κι η Αγλαία τα καινούρια κόλπα. Έτσι, ε; Παρέα με τα προδοτάκια; Με τον Ταχηνήμεπη; Πού τον βρήκες μωρή εσύ αυτόν τον Τουρκαλά;

ΑΓΛΑΪΑ

Δεν τον βρήκα. Με βρήκε.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Πάει η καημένη. Λωλάθηκε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Συνωμοσία! Λέγε γρήγορα τι έγινε και πού, γιατί...

ΑΓΛΑΪΑ

Χα. Ζηλεύεις; Εκεί, θα σκάσεις απ' τη ζήλια σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μωρή, χέσου και λέγε μου πού βρίσκεται η συνωμοσία.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Στο παλάτι. Αύλιο θα πάει στους τσκλάβους και μεταύλιο στις τσκλάβες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Εξοχοτάτη, πέστε μας γιατί έρχεται ο Μουσταφάμπεης.

ΑΓΛΑΪΑ

Τι! Αυτός ο ραμολής; Ποτέ! Ο Ταχέρ. Ο Ταχηράκος! Τι γλυκός! Τι μαλαγάνας! Τι ζωηρούλης! Αχ, πονώ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Δεν αντέχει άλλο, βγάζει άγρια κραυγή.) Ααα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Κάντε πίσω, έρχεται ο Οθέλλος!

ΑΓΛΑ·Ι·Α

(Φοβάται.) Καλά, Καραγκιόζη μου, θα σου πώ.
Σου λέω. Μη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ή μιλάς μωρή ή σκοτώνω για την τιμή μου.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Έμπαινε καμπούλη.

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Να, ο κύριος Ταχέρ ήρθε στην καλύβα, εκεί που
έκλαιγα, εκεί που βόγκαγα, εκεί που θυμόμουνα
τα νιάτα μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Παρακάτω μωρή. Τα ξέρω αυτά.

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Μην κλαίτε, μου λέει, είμαι ο Ταχέρ! Βεζύρης
θα γινώ κι εσείς βεζυροπούλα.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Κι εγώ το πλιγκιπόπολο! (Συνέχεια όλο και κάτι
κάνει, κάποιον πειράζει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Του την έδωσε η ανταρσία στο κεφάλι.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Καραγκιόζη, πάμε καλά. Πολύ καλά. Συνεχί-
στε, εξοχότατη.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Μανδάμ!

ΑΓΛΑ·Ι·Α

Αυτά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι άλλο μωρή; Τι άλλο σου 'κανε; Τι άλλο σου

είπε; Θέλει να γίνει Βεζύρης ε; Αμ δε. Αμ δε, πες του!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Δηλαδή, να πούμε, πόσα χτυπάει το παιδί ο Ταχής;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αυτό είναι! Πόσα δίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τώρα καταλαβαίνει.) Ρε! Ρε τον μπαγαμπόντη τον Ταχήνη! Πήγε απ' την πίσω πόρτα αυτός! Ήξερε φαίνεται τι βλήτο γυναίκα έχω και χτύπησε παθιάρικα! Πόσα δίνει μωρή;

ΑΓΛΑΪΑ

Εεε!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Λέει τσέματα... λέει τσέματα...

ΑΓΛΑΪΑ

Πάψε, βρε καταραμένο! Δίνει χίλια...

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Τσέματα. Δύο.

ΑΓΛΑΪΑ

Χίλια και χίλια βρε! Δυο χιλιάδες κομμάτια.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Καραγκιόζη!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Δύο δίνει, ζητάμε τέσσερα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ζητάω ε; Ζητάω τέσσερα! Ε ρε τι έχει να γίνει! Μέχρι μετοχές θα βγάλουμε. Μέχρι που θα στέκονται ουρά να παίρνουν μετοχές του σαραγιού!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Πολλή δουλειά πλάκωσε και δε μ' αρέσει! Τι θα

γένει, δηλαδή, καμιά χανουμίτσα δε θα χτυπήσουμε; Αυτές βγάζουν το φλουρί με τη σέσουλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Σκασμός ρε! Σωματοέμπορα! Εδώ μπήκαμε στα μεγάλα κόλπα. Στα τεράστια κόλπα! Πω πω πω! Πω πω πω πω! Φέρτε μου να πιω! Βάλτε να χορέψω. Χτυπάτε κλαπατσιμπαλα! Βαράτε πίπιζες και ταμπουροταμπούρλα!

Ακούγεται μουσική από ανατολίτικο χορό. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ αρχίζει να χορεύει. Οι άλλοι τον κοιτάζουν έκπληχτοι.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Ήταν που ήτανε μουρλός, τώρα αποτρελάθηκε!

ΑΓΛΑΪΑ

(Μυξοκλαίει.) Καραγκιόζη! Αστεία το είπα! Εγώ μόνο εσένα αγαπώ!

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Ζήτω η τλέλα! (Τους καρπαζώνει.)

Στη συνέχεια μπαίνει ένα πρατικάμπιλε τσουληστό. Πάνω του είναι πέντε έξι χανούμισσες που λικνίζονται στο ρυθμό της μουσικής, που παίζουνε δυο δούλοι καθιστοί. Στη μέση του ακριβώς είναι ένας μεγάλος, χρυσός δίσκος, σε σχήμα μισού αυγού. Φυσικά, όλοι χαζεύουν απ' το θέαμα. Ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ, ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ και ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ γουρλώνουν τα μάτια τους. Η ΑΓΛΑΪΑ αγριεύει. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ δεν αντέχει και σκεπάζει τα μάτια του, κοιτώντας κρυφά. Αφού χορέψουν για λίγο οι χανούμισσες, μπαίνει ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ μεγαλοπρεπής, ανάλογα με τη στιγμή, ανεβαίνει στο πατάρι, πάει δίπλα στο δίσκο και δίνει σήμα να σταματήσουνε όλα σε ταμπλό βιβάν. Γίνεται.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Εφέντης μ' Βεζύρ στέλν' εφέντη μ' Καραγκιόζ
φτούνο το πεσκέσ!

Η μουσική ξαναρχίζει, οι χανούμισσες λικνίζονται κι ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ βγάζει το σκέπασμα του δίσκου. Από μέσα βγαίνει η ΦΑΤΜΕ. Αρχίζει να χορεύει, σαν κορυφαία των άλλων, χορό της κοιλιάς. Οι άλλοι χαζεύουν τελείως. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ λιποθυμάει στην αγκαλιά της ΑΓΛΑΪΑΣ. Αυτή τον πετάει χάμω, γεμάτη νεύρα. Σε μια στιγμή μπαίνει ο ΓΙΑΣΜΙΝ κλαίγοντας. Κοιτάζει τη ΦΑΤΜΕ.

ΓΙΑΣΜΙΝ

Φατιμίτσα!

Ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ, που είναι δίπλα του, του κλείνει το στόμα. Η ΦΑΤΜΕ χορεύει προκλητικά μπροστά στον ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ.

ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ

Στην ίδια αίθουσα του θρόνου. Κανείς στη σκηνή. Μπαίνει ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Πίσω του, σχεδόν τρέχοντας, τον ακολουθεί ένας δούλος και του δίνει να πιει από ένα δισκοπότηρο. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ το πίνει μονορούφι. Ο δούλος φεύγει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αααχ! Τι φαί είν' αυτό! Πού το βάζω ρε συ τόσο φαί! Πώς μ' αρέσουν έτσι όλα τα φαγιά ξον τ' άσχημα δεν μπορώ να καταλάβω! Κι όλα πάνε δω μέσα. (Χαιδεύει την κοιλιά τους.) Όσα χωράει η μπάκα του Βεζύρη δεν τα χωράει η βράκα του μπατίρη! (Κοιτάζει το θρόνο.) Γεια σου ρε θρόνε, μαλαγάνα! Κοίτα, φίλε μου, πώς κάθεται! Δεν κουνάει ούτε το δαχτυλάκι του. Ούτε μιλάει ούτε λαλάει... Κι ό,τι θέλει το 'χει. Θέλει φαί, θέλει πιστί, θέλει λουλούδια; Θέλει ποκλίσεις και προσκυνητούρια; Άλλο τίποτα! Έχουνε σπάσει κόκαλα! Έχουνε πάθει αγκυλώσεις! Έχουνε μείνει κουσούρια! Έχει πέσει φάπα! Σύννεφο! Κι αυτός εκεί. Ντούρος! Κι η πλάκα είναι πως αυτοί τον φτιάξανε. Κι αντί να κάθονται πάνω και να μακαρίζουν τον Αλλάχ, όσοι κάθονται όλο πετάγονται κι όσοι δεν κάθονται θέλουν να κάτσουνε κι ας πετάγονται! (Ρεύεται δυνατά.) Αααχ! Πολύ φαί! Κι έχει ακόμη! Ο Χατζατζάρης έχει

ξεράσει έξι φορές και πάλι ξανάπесе στη μάσα. Εγώ δεκάξι! (Φωνάζει.) Άντε ρε! Τέρμα τα ξεράσματα. Έχουμε και δουλειά! (Χτυπάει ένα γκονγκ.) Ρεεε! Τσακίδια! Διατάζω ρε!

Μπαίνει πρώτος ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ. Ξεκούμπωτος, χαλαρός, φουσκωμένος απ' το φαί και το πιτό.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Γιασπάν.

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ

Τι χάλια είν' αυτά ρε; Κουμπώσου και προσκύνα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Ντάξει και μη φωνάζεις, γιατί θα σπάσω. (Κουμπώνεται και προσκυνάει το θρόνο.)

Μπαίνει ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ, κουβαλώντας στην αγκαλιά του τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ, που έχει χοντύνει σαν μπαλόνι. Αγκομαχεί να τον κουβαλήσει. Τον ακουμπάει μπροστά στο θρόνο, προσκυνάει. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ έχει ύφος εντελώς ηλίθιο. Θα μείνει στην ίδια θέση συνέχεια, ακίνητος.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

(Μόλις μπαίνει.) Αμάν πια! Ούτε σκλάβος να 'μouνα!

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ

Δεν είσαι σκλάβος. Είσαι τσκλάβος! (Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ ρίχνει σχεδόν τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ.) Σιγά ρε. Πώς πετάς ρε έτσι το διάδοχο!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Έτσι που έγινε, μούτρα για διάδοχος. Σαν ξύλο είναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Γιατί ρε; Κι ο θρόναρος από ξύλο δεν είναι;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αυτός είναι σύμβολο, μωρέ αμόρφωτε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Έ κι αυτός τι είναι ρε! Κοίταξέ τονε. Δε σου μοιάζει για σύμβολο;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Φτυστός είναι! Φτου σου. Φτου σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Φτύνει κι αυτός τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ.) Φτου σου, ρεζι-
λόσπορε! (Φωνάζει.) Ρε Βεληγκέκα!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Βγαίνει ατημέλητος με το καπέλο ανάποδα, σαν πα-
λιοφαντάρος.) Έι, ωρέ Καραγκιόζ. Τι κρεν'ς, ωρέ
τρελογκιαούρ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Προσοχή ρε σαχλαμάρα! Τέρμα τα όργια ρε.
Μπρος, στη δουλειά. Το παζάρι συνεχίζεται. Φέρε
τους πελάτες.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Πω διαταγές, ωρέ μουρλογκιαούρ. (Φεύγει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τον κόβει.) Προσοχή μη φαγωθούνε ρε.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

(Γελάει βαριά.) Χα χα... Τους κρατάω ωρέ.
(Πάει.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Χατζηγραφέα, είσ' έτοιμος;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

(Κρατάει γραφικά.) Πανέτοιμος, γκιουλέκα μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ο επί της τάξεως και ασφαλείας;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Όποιος κουνηθεί θα τότε κάνω φέτες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Φίνα! Φίνα! Φίνα! (Πάει στο γκονγκ, που είναι δίπλα ακριβώς απ' το θρόνο. Το χτυπάει τρεις φορές.) Ο θρόνος είναι μοναχός και τα σκυλιά δεμένα!

Μπαίνει ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ κρατώντας από τρία φίμωτρα, με μεγάλα λουριά, τον ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗ, τον ΤΑΧΗΡΜΠΕΗ και τον ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΓΑ. Τους κρατάει με μεγάλη προσπάθεια, γιατί αυτοί προσπαθούν να πλησιάσουν ο ένας τον άλλον και να χτυπηθούν. Κάνουν σαν άγρια σκυλιά. Προσπαθούν επίσης να φτάσουνε μπροστά στο θρόνο, ο καθένας πριν απ' όλους. Τα μάτια τους γουρλώνουνε όταν τον κοιτάζουνε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ησυχία ρε! Ή σταματάτε ή το παζάρι θα κοπεί πάλι στη μέση και θα πάτε στα σκυλοκονάκια σας με τη γλύκα στο στόμα! (Έχουν ησυχάσει με το ζόρι.) Προσκυνήστε! Ένας ένας ρε!

Προσκυνάνε. Εκείνη τη στιγμή μπαίνει αντίθετα ο ΒΕΖΥΡΗΣ. Τον κρατάει ένας δούλος από λουρί, χωρίς φίμωτρο. Μόλις τους βλέπει φωνάζει.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Σκυλιά!

Αρχίζουν να γαβγίζουν και οι τέσσερις, ο ένας εναντίον του άλλου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε σκυλάραπες! (Ησυχάζουν, με τη βοήθεια του

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ, που τώρα τους κρατάει και τους τέσσερις.) Αν δε σταματήσετε, σταματάω. Ένα... δύο... τρία και σκασμός... (Στον ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗ.) Χατζηγραφάκια, πού έγινε με μείνει;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΘΗΣ

Στον πολυχρονεμένο μας Βεζύρη. Τη στιγμή που έλεγε «δίνω ωρέ, εκατό χιλιάδες», πετάχτηκε ο Γιαταγάναγας κι είπε πως αυτός δίνει εκατόν μία και.... έγινε το σώσε! (Γαλίφικα.) Προσκυνώ σας!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Σιγά, θα σπάσεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Λοιπόν. Συνεχίζουμε. (Γκονγκ.) Περάστε κόσμε. Θρόνος στο ξεπούλημα. Κοιτάχτε τον καλά, φαγάδες μαλαγάνες. Ωραίος, λαμπερός, έμπειρος και σιωπηλός σαν τάφος! Ορίστε, πεζεβέγκηδες. Ποντάρετε τώρα που γυρίζει. Φτιαγμένος απ' το καλύτερο ξύλο. Το φοβερότερο ξύλο. Ξύλο από αιώνες! Ποντάρετε, πατσάδες μου. Κάντε το παιχνίδι σας! Φτάσαμε στα εκατό και μία. Εκατό και μία χιλιαδούλα γρόσια! Εκατό και μία ο Γιαταγάνης. (Γκονγκ.) Ησυχία ρε! Εκατό και μία! Άλλος; Άλλος;

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Εκατό και δύο, ωρέ.

ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ

Εκατό και τρεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ελάτε, όχι φιλικαρίες...

ΒΕΖΥΡΗΣ

Διακόσες ωρέ! Διακόσες κι εκατό δούλους.

Οι άλλοι τρεις μένουν. Αγριεύουν, αφρίζουν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μπράβο κουβαρντά μου! Σκιστείτε. Σας έσκισε.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Διακόσα κι ένα, ωρέ. Κι εκατόν ένα σκλάβους.

ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ

Διακόσα δύο κι εκατό και δύο.

ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΓΑΣ

Τρακόσα ωρέ. Τρακόσους σκλάβους κι εκατό γελάδια.

Οι άλλοι αφρίζουν.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Είπα: τουμπεκί. Γκέγχε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Όρμα, Γιαταγάνη. Έτσι σε θέλω.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τετρακόσα ωρέ και χίλιους δούλους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ρε Χατζή, πού τους βρίσκουνε τους δούλους;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Ξέρω γω... Πασά μου, πού τους βρίσκετε τους δούλους;

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τους βρίσκω, ωρέ. Ελόγου μου το ξέρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, αφού το ξέρεις εσύ, εμάς μας περσεύει.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Με το μπαρντόν, δηλαδή, για να 'χουμε το καλό ρώτημα, και τόσο γρόσι πού το σελέμησες;

ΒΕΖΥΡΗΣ

Ο Βεζύρης ωρέ να σελεμήσει!

ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ

Εξακόσα. Χίλιους δούλους, χίλιες γελάδες, χίλια άλογα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Και χίλιες φάπες! Σελέμα, ε;

ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ

Εγώ σελέμα; Τα βρήκα απ' τον μπαμπά μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κι ο μπαμπάς σου ρε;

ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ

Απ' τον παππού μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κι ο παππούς σου ρε;

ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ

Απ' τον προπάππο μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κι ο προπάππος σου ρε;

ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ

Αυτός τα 'κλεψε από άλλον.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Χα! Πονηρούλης, ε; Πονηρούλης!

ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΓΑΣ

Εξακόσα κι ένα και δούλους και γελάδια και χωράφια ωρέ!

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Κι άλλα χωράφια ωρέ!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Λιμάνια ωρέ.

ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ

Και λιμάνια και χωριά.

ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΓΑΣ

Και πολιτείες ωρέ!

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Πόσες πολιτείες, ωρέ σκύλε;

ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΓΑΣ

Δέκα, ωρέ σκυλί!

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Είκοσι ωρέ!

ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ

Εκατό.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Ούλες ωρέ! Ούλες τις πολιτείες για το θρόνο ωρέ!

Κάνουν σαν λυσσασμένοι κι επιληπτικοί. Μαζί τους αρχίζει να κινείται και ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ, αλλά όχι πολύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κοίτα τους ρε! Τους βάρεσε! Πάθανε θρονιάση ρε!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Ξορκισμένη να 'ναι!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Αμάν, αδερφάκι κι είναι και κολλητικιά! (Στον ΚΟΛΗΤΗΡΟ.) Κάνε ρε σπόρε πιο κει, σιχτίρ, μην την αρπάξω!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Καραγκιόζη! Το παιδί βρε συ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Το βάρεσε κι αυτό; Ρε σπόρε! (Τα χάνει.) Ρε σπορίλο! Ρε σποράκι! Ρε, το παιδί μου ρε! Το καμάρι μου ρε! Το βλαστάρι μου, ρε βαλάκες, μου μαγαρίσατε! (Οι Οθωμανοί σταματάνε και κοιτάνε

τον ΚΟΛΗΤΗΡΟ και σιγά σιγά θα συγκινηθούνε.) Κοιτάχτε ρε πώς το καταντήσατε με τη θρονιάσή σας! Τι θα γίνω ρε τώρα εγώ; Ορφανός πατέρας; Κι η μάνα του ρε ορφανή;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Σώπα, Καραγκιόζη μου, μπορεί να του περάσει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Πώς ρε συ! Αυτή είναι απ' τις λεγόμενες δραστήριες. Χτυπάει κατακούτελα. Μπαμ και κάτω. Σέκο! Ρε Κολητήρο! Ρε Κολητηράκο! Δες με ρε! Μην κοιτάς το θρόνο, ρε μούλικο! Πάει. Το 'χασα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Σκλάβε, φέρε το δοχείο τον δακρύων.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Σταμάτα, βρε ληστή! Άκαρδε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Ξαφνικά βγάζει φωνή.) Το βρήκα! Το βρήκα! Εύρηκα ρε! (Τους αγκαλιάζει όλους και τους φιλάει. Στους Οθωμανούς.) Σας έσωσα! Το βρήκα και σας έσωσα. Τα φλουριά σας, τα χρυσάφια σας, τα γελάδια σας, τα χωράφια σας, τα λιμάνια σας, τις πολιτείες σας, όλα ρε σας τα 'σωσα. Βρήκα το φάρμακο. Ζήτω! Ζήτω εγώ! Σωθήκαμε ρε. Φωνάχτε! Φωνάχτε: Ζήτω!

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

Ζήτωωω!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τι βρήκες, ωρέ γκιαούρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Το φάρμακο.

ΒΕΖΥΡΗΣ

Ποιο φάρμακο ωρέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Για τη θρονίαση! Ρε γι' αυτή την καρέκλα τρω-
γόσαστε σαν τα σκυλιά; Γι' αυτό το ξύλινο χα-
ζόπραγμα δίνετε χρυσάφια και φλουριά; Γι' αυτό
το ξυλάγγουρο το θρόνο, ρε βαλάκες, δίνετε πο-
λιτείες και χωριά; Και τι θα το κάνετε ρε σεις
αυτό το παλιόξυλο, χωρίς χωριά και πολιτείες;
Βαλάκες; Χαζοβαλάκες! Βαλακοβαλάκες!
Τέρμα ρε! Το βρήκα!

ΟΘΩΜΑΝΟΙ

Μίλα, ωρέ γκιαούρ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Κοίτα φίλε μου! Το πιο εύκολο πράγμα και δεν
το 'χε βρει κανείς μέχρι τώρα.

ΟΘΩΜΑΝΟΙ

Λέγε ωρέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Βεληγκέκα! Φέρε ρε συ τη βαριά από μέσα! Θα
τον σπάσουμε ρε. Είναι απλό. Μια να του ρίξου-
με και πάει ρε, τέλος τα βάσανα. Από ξύλο είναι
ρε! Είναι ξύλο ρε! Άντε, Βεληγκέκα.

*Οι Οθωμανοί έχουνε μείνει κατάπληχτοι. Ο ΒΕΛΗΓΚΕ-
ΚΑΣ δεν κάνει βήμα. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ κι ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ
έχουνε καταλάβει πως κάτι δεν πάει καλά.*

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Κάνει χιούμορ.) Μαρμαρώσατε, ε; Χα! Όχι παί-
ζουμε. Σποράκο!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

(Σιγά.) Καραγκιόζη, πάψανε να τσακώνονται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ε, βέβαια ρε, αφού τους έσωσα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Αδερφάκι γχιουλέκαρε της καρπαζιάς, βρομάει
μπαρούτι η δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι θες να πεις ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

Η δουλειά, λέω, να πούμε, βρόμισε. Κάνε τους
μάτι και θα μπεις στο κόλπο. Εγώ λέω να βγαί-
νουμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τι λες ρε! (Γυρίζει, τους βλέπει και τρομάζει.) Μα-
νούλα μου! Βουρδούλακες!

ΟΘΩΜΑΝΟΙ

Σκυλί!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Κιοπόγλου Καραγκιόζ κιοπέκ! Ζήτω ο Βεζύ-
ρης!

ΟΘΩΜΑΝΟΙ

(Μαζί.) Ζήτω ωρέ Βεζύρ!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Απάνω τους ωρέ! Σφάχτε τους! Σουβλίστε τους!

*Αρχίζει ένα τρελό κυνηγητό, όπου όλο τους ξεφεύγουνε. Ο
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΓΑΣ τρυπάει μ' ένα σπαθί την κοιλιά του ΚΟ-
ΛΗΤΗΡΟΥ. Ακούγεται ένα μπαμ και ξεφουσκώνει. Κι αμέ-
σως γίνεται πάλι όπως πριν. Αρχίζει να δαγκώνει κλπ. Τε-
λικά την κοπανάνε. Ο ΒΕΖΥΡΗΣ ανεβαίνει στο θρόνο και
βολεύεται. Οι άλλοι, μόλις τον βλέπουν, σπεύδουν να τον
προσκυνήσουν.*

ΒΕΖΥΡΗΣ

Τι νέα ωρέ;

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ*

Καλύβα αριστερά. Σαράι δεξιά. Πάγκος και δέντρο. Το σαράι είναι λαμπροφωτισμένο, ακούγεται απόηχος μουσικής. Απ' την καλύβα ακούμε τη φωνή του Καραγκιόζη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Αγλαΐα! Μωρή! Ρε σπόρε! *(Βγαίνει στη σκηνή.)*
Α ρε μάνα μου, του Καραγκιόζη η μάνα! Όλοι με εγκαταλείψανε. Μ' αφήσανε στις μαύρες μου τις πείνες και τις λόρδες και πήγανε στον έξω από δω. *(Κοιτάζει το σαράι.)* Μπα, μπα! Φώτα και φωταψίες στον έξω από δω! Παρά λίγο και θα 'μενα κει μέσα μία διά παντός. Παρά λίγο. Να, τόσο δα. Τόσο δανά, θεμά το γονιό του! Α ρε σπίτι μου, σπιτάκι μου και φτωχοπαλατάκι μου! Πάρα τρίχα μου ξέφυγες! Όπως τότε που 'μουνα πιτσιρίκης και χάιδευα τους βόλους μου και τις γκαζές μου και κάνανε «ντιν, ντιν» κι έλεγα: «α ρε να μπορούσε να 'τανε λίρες!» Και δεν μπορούσε, σίγουρα πράγματα! *(Προς το σαράι.)* Ησυχία ρε! Θέλουμε και να κοιμηθούμε! Έχουμε κι εμείς τα όνειρά μας, ρε μαλαγάνες! Έχουμε κι εμείς

* (Σ.τ.Σ.) Η σκηνή αυτή μπορεί να παιχτεί συγχρόνως και σαν θέατρο σκιών, με τον μπερντέ στο φόντο, αλλά μόνο σαν κίνηση. Το κείμενο θα λέγεται από τους ηθοποιούς.

τα σχέδιά μας! Σαν κάτι σα γάμος μού μυρίζει. Φαίνεται πως η Φατιμίτσα τον κουκούλωσε το Γιασιμίκο. Κοτζαμάν άντρας εδώ πέρα, τη βούτηξε αυτό το νιάνιαρο! Σταματήστε ρε! Κιοπόγλου Τουρκαλάντ κιοπέκ!

Μπαίνει φουριόζος ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ, κι ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ τού βάζει τρικλοπόδι και τον ρίχνει.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αχ! Ποιος είναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ο παρά λίγο απ' όλα.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε, πανάθεμά σε, πάλι άρχισες; Κι εγώ ερχόμενα να σου πω τα καλά τα νέα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Δεν τα θέλω ρε! Καλά, καλαμάκια και παλούκια στο κεφάλι!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε μ' έστειλε ο Βεζύρης! Γίνεται γάμος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τον μουντζώνει.) Όρτσε! Χατζημάγε!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε αλήθεια σου λέω. Παντρεύεται η Φατιμούλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Η μούλα; Μωρέ δεν πάει να κουρεύεται. Γι' αυτό το νιάνιαρο καλή είναι. Θα παίξουνε και τις κουμπάρες.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε ποιο νιάνιαρο; Ο Μουσταφάμπεης νιάνιαρο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τιι! Την άρπαξε ρε συ ο ραμολής; Καί γιατί δε με φωνάξατε ρε να καθαρίσω για πάρτη μου;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Γιατί δεν την άρπαξε καθόλου. Έρωτα να δουν τα μάτια σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Εσύ τον είδες ρε;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Αν τον είδα! Μέλι στάζουνε! Σιρόπι στάζουνε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Με τόσα μπινελίκια που τρώνε, τ' ήθελες να στάζουνε ρε; Ιδρώτα; Α ρε χανούμ του Μουσταφά! Εσύ φλομώνεις στο γλυκό κι εγώ δεν έχω ούτε σκατό.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Σταμάτα μωρέ τις γρουσουζιές σου, μέρα που 'ναι! Από σένανε γίνανε όλα. Όλοι σ' το χρωστάνε χάρη. Ο Βεζύρης έχει να το λέει: «Αν δεν ήτανε», λέει, «αυτός ο Καραγκιόζ, τέτοια αγάπη θα 'μενε κρυφή». Γι' αυτό έστειλε να σε φωνάξω, να γλείψεις τα κόκαλα. Να, σου λέω. Βουνό τα κόκαλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Άσε με ρε! Φύγε, ρε Χατζησκλάβε, γιατί θα κάνω φόνο.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Χτύπα με, βρε αγάριστε. Σκότωσέ με μωρέ, αλλά το άλλο δε θα το μάθεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

(Τον απειλεί, κραυγάζοντας ξαφνικά σαν τρελός.)
Άαα!

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Θα σου πω, θα σου πω! Επειδή, λέει, η ηρωική σου παρουσία έφερε στο φως έναν τόσο μεγάλο έρωτα του Αλλάχ, θ' αναλάβει να σπουδάσει τον Κολητήρο. Θα σου τον κάνει άνθρωπο άξιο της κοινωνίας και μετά θα σου τον παραδώσει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Για να με σκοτώσει, ε; τον Κολητήρο ρε να δώσω για γενίτσαρο;

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Βρε πάνε πια αυτά! Έχουνε τελειώσει προ πολλού. Θα σου τον κάνει άξιο, σου λέω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Δε μου λες, ρε Χατζημετάνοια, γι' αράπη με πέρασες; Για μαύρο ρε μ' έχει ο Βεζούρλιακας; Με βλέπει για μαύρο ρε και θέλει να μου πάρει το σπόρο να μου τον κάνει άσπρο; Και πώς, ρε Χατζημάπα, θα είναι δικός μου σπόρος αν γίνει άσπρος; Κι εγώ ρε; Ε; Όχι ρε! Τ' ακούς; Όχι! Πρώτα θα βγάλει εμένα ασπροπρόσωπο και μετά ας γίνει ό,τι του κατέβει. Εμπρός. Τσακίδια από δω. Φύγε. Χάσου. Εξαφανίσου ρε.

Η μουσική και η γιορτή απ' το σαράι έρχονται τώρα πολύ κοντά. Αρχίζουν να μπαίνουν στη σκηνή δούλοι και δούλες.

Πίσω θα 'ρθουν όλοι οι άλλοι.

ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ

Έρχονται!

Θα βγει η ΦΑΤΜΕ νύφη κι ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ ραμολής γαμπρός, ο ΒΕΖΥΡΗΣ, ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ κι όλοι. Ένας δούλος δίπλα στον ΒΕΖΥΡΗ θα κρατάει ένα δίσκο με κόκα-

λα, απ' όπου θα παίρνει ο ΒΕΖΥΡΗΣ και θα πετάει στην ΑΓΛΑΪΑ και στον ΚΟΛΗΤΗΡΟ, που θα σκίζονται να τα πάρουν μέσα απ' όλα τα πόδια.

ΑΓΛΑΪΑ

Βρε τεμπελχανά! Έλα βρε να μαζέψεις κανένα κόκαλο! Αχαίρευτε. Αμ, θα το χάσεις το παιδί σου. Ή θα το δώσεις βρε στον πολυχρονεμένο μας Βεζύρη ή θα γίνει το σώσε. Άκουσες; (Μαζεύει.)

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

Προσκύνα, ωρέ πεζεβέγκ γκιαούρ!

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ

Όχι ρε, δεν προσκυνάω. Τι θες;

ΒΕΖΥΡΗΣ

Χα χα! Άσ' τονε, ωρέ Βελή! Βαράτε ωρέ έναν καρσιλαμά να χορέψει ο γκιαούρης.

Μπαίνει ο καρσιλαμάς. Ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ βαστάει γερά τον ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗ. Ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ κι η ΑΓΛΑΪΑ μπαίνουν στο χορό. Τώρα εμφανίζεται κι ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ αγκαζέ με δυο χανούμισσες. Είναι όλο περιποίηση και μαγκιά.

ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ

Άντε λε καμπούλη!

ΑΓΛΑΪΑ

Χόρεψε βρε!

ΒΕΖΥΡΗΣ

Θα χορέψει ωρέ, μη χολοσκάτε. Έμπα, ωρέ γκιαούρη, στο χορό. Χόρεψε ωρέ για το Βεζύρη σου.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ

Χόρεψε ρε! (Η ΦΑΤΜΕ τον τραβάει όλο γλύκα.)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Δε χορεύω, δε χορεύω, δε χορεύω... (Τον βουτάει απ' τον ώμο ο ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ και τον ανασηκώνει. Τον κατεβάζει και τον σηκώνει συνέχεια, ενώ ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ χάνει τα λόγια του.) .. δεν... δεν... χορεύω.

Η μουσική δυναμώνει. Όλοι είναι ευχαριστημένοι. Χορεύουν μόνο ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ, η ΑΓΛΑΪΑ και ο ΚΟΛΗΤΗΡΟΣ. Ο ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ είναι ξεχασμένος με τις χανούμισσες. Ο ΧΑΤΖΙΑΒΑΤΗΣ υποκλίνεται συνεχώς στον ΒΕΖΥΡΗ και στους άλλους. Η ΦΑΤΜΕ κι ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ κάνουν γλύκες. Στο τέλος όλοι αρχίζουν να χτυπάνε παλαμάκια στους τρεις που χορεύουν ξεθεωμένοι.

Τέλος ρε!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ
Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΒΕΖΥΡΗΣ... '95

Ο Καραγκιόζης παρά λίγο Βεζύρης... '95 γράφτηκε μετά από δυο αιώνες ελληνικού Καραγκιόζη, κάπου τρακόσιους καραγκιοζοπαίχτες (που ο καθένας ζωγράφιζε, έγραφε, μιλάγε και κουνούσε τις φιγούρες διαφορετικά απ' τον άλλον) κι άλλους τόσους θεωρητικούς, που είπαν ο καθένας τη δική του άποψη για το τι είναι ο Καραγκιόζης, τι εκφράζει, πώς πρέπει (...) να γράφεται και να παίζεται με ποιο τρόπο μπορεί να είναι κάθε φορά σύγχρονος.

Επίσης, γράφτηκε με βάση το παλιό έργο του '73, αλλά και άλλα —καμιά δεκαριά— δικά μου έργα, άπαιχτα κι άγνωστα. Έτσι, *Ο Καραγκιόζης παρά λίγο Βεζύρης... '95*, δεν είναι παρά η προσωπική άποψη του συγγραφέα του για το πώς μπορεί ο Καραγκιόζης να γίνει σημερινό, λαϊκό, δυναμικό θέατρο, μια απογειωμένη σύγχρονη κοινωνικοπολιτική σάτιρα, χωρίς να χάσει την επαφή του με το οικείο και αναγνωρίσιμο σε όλους μας, πρότυπο... Αυτά.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ

... Ο Σκούρτης, τον είδε σώστια, πλατειά, τον έπιασε σαν ένας στο χαζομένους καραγκιόζο παίχτης «ετοιμος από καιρό». Τον κατέβασε από τον μπερντέ στο παλκοσένικο χωρίς τραύματα. Και διατήρησε στη σκηνή τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά του χωρίς να τον κάνει παρωδία. Πρόκειται πράγματι για δυο αξιόλογες σπουδές, δυο παραλλαγές στο θέμα του Καραγκιόζη, όπου διατηρήθηκε ο ρυθμός και η ανάσα του.

Χυμώδης λόγος, σπιρτόζος και καλοδουλεμένος...

Καλότυχη η σκέψη του Γιώργου Σκούρτη να σπείρει θεατρικά τις σκέψεις και τα αισθήματα που τον διακατέχουν γύρω απ' το καυτό ελληνικό μας σήμερα στο απέραντο, παρθένο σχετικά ακόμη, χωράφι του γνήσια νεοελληνικού Θεάτρου των Σκιών, του αληθινά «λαοφιλό» Καραγκιόζη.

Κι ακόμα άξια να μνημονευτεί η τίμια διάθεσή του να περπατήσει το τόσο καρπερό ετούτο χωράφι μ' όση πολλή σεμνότητα και σύνεση του όφειλε και του απόδωσε...

350

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ
ΕΚΔΟΣΗΝ ΕΚΔΟΣΗΝ ΕΚΔΟΣΗΝ
ΕΚΔΟΣΗΝ ΕΚΔΟΣΗΝ ΕΚΔΟΣΗΝ
ΕΚΔΟΣΗΝ ΕΚΔΟΣΗΝ ΕΚΔΟΣΗΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ
Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΒΕΖΥΡΗΣ

... Ο κ. Σκούρτης ακολούθησε στο θέατρο την τεχνική του Καραγκιόζη στη δομή. Σωστά σημειώνει πως είδε δυναμικά το στατικό πρότυπο. Οι απαιτήσεις του παλκοσένικου θέτουν διαφορετικά προβλήματα από κείνα που παράδωσε ο μπερντές. Δεν είναι μόνο οι τρεις διαστάσεις, δεν είναι μόνο ο αφηγηματικός τρόπος, η έκθεση των δρώμενων, που αλλάζει τη μέθοδο γραφής. Αλλάζουν και οι σχέσεις των προσώπων. Δραματικά. Εδώ οι σιωπές και οι παρουσίες έχουν άλλο νόημα. Τα κωμικά ευρήματα αλλάζουν ποιόν, γιατί ο χειρισμός των προσώπων αλλάζει επίσης.

... Ο κ. Κουν βρήκε τον καλύτερο και αυθεντικότερο εαυτό του. Ρυθμούς ιθαγενούς ροής εξέπεμπε η παράσταση. Κίνηση που έφτανε στο σχήμα δίχως να παγώνει στη σχηματοποίηση. Φωνές ελληνικές, γιατί ήταν ανθρώπινες. Οργάνωση μουσική του λόγου.

... Τελευταία είχαμε φανεί αυστηροί στον κ. Λαζάνη. Μας αφοίπλισε. Ο Καραγκιόζης του είναι η πλήρως προσφορά του στο θέατρο. Η τελική σκηνή, από τη στιγμή που, μονολογώντας, αντιδικεί με το φωτισμένο παλάτι (καίρια αφομοίωση του είδους από τον κ. Σκούρτη) ως τον τελικό χορό, ήταν ένα ερμηνευτικό κατόρθωμα που άγγιξε την τραγωδία. Σπάνια συγγραφέας και ηθοποιός στο νέο μας θέατρο κατόρθωσαν να συνταιριάσουν τη γνήσια συγκίνηση με ένα μήνυμα που δεν έγινε σύνθημα.

Μακέτα εξωφύλλου: Μαρία Κωνσταντακάκη

ISBN 960-03-1377-6

9 789600 313772

06-DNF-117